

บรรณานุกรม

ก้อ สวัสดิ์พาณิชย์ และ เมืองชัย ทาเจริญศักดิ์. ชมทางวิชาการ. พระนคร: กรมสามัญศึกษา, 2510.

การประถมศึกษา, กอง กรมสามัญศึกษา. การซ้ำชั้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษา พ.ศ. 2509-2513. พิมพ์ค้ำเนา.

ไชแสง ศุภะวิณะ. "การศึกษาเรื่องการใช้สีกับอาคารโรงเรียนในประเทศไทย" วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชาโสตทัศนศึกษา จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย, 2506.

จันทร์เพ็ญ ไทยประยูร. "การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลที่ได้จากการสอนโดยใช้ภาพสี และ ภาพขาวดำ" วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกโสตทัศนศึกษา จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย, 2510.

ชวาล แพร์ติกุล, คร. เทคนิคการวัดผล. พระนคร: วัฒนาพานิช, 2509.

ดวงจันทร์ ถิรพันธ์. "การใช้วิทยุโรงเรียนในการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย" วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย, 2503.

ดวงเดือน พิศาลบุตร. วิชาครุมัธยมตอนต้นที่ 4. พระนคร: สมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย, 2506.

คาร์ที คีตะวงศ์. "การทดลองสอนวิชาภูมิศาสตร์ระดับประถมศึกษาตอนปลายโดยใช้สไลด์"
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาโสตทัศนศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2515.

เต็มดวง เสวตจินดา. "การศึกษาเปรียบเทียบประโยชน์ของอุปกรณ์ที่ส่งผลการเรียนรู้
ระหว่างสมุดคำศัพท์ภาพ และฟิล์มสตริปที่ใช้เป็นอุปกรณ์ประกอบการสอน กับการ
สอนแบบอธิบายโดยไม่ใช้อุปกรณ์ประกอบการสอน หมวดวิชาสังคมศึกษา ใน
ระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย" วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัย
วิชาการศึกษาประสานมิตร, 2514.

ประคอง วรรณสุต. สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู. พระนคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2513.

ประเทิน มหาจันทร์. "การใช้รูปภาพในการสอน," ประชาศึกษา 2(กันยายน 2507).

ประยูร จรรย์วาท. รายงานการสัมมนา. พระนคร: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษา
ธิการ, 2510.

เปี่ยมจิตต์ เกียรติบรรลือ. "การศึกษาเปรียบเทียบผลการสอนวิชาสังคมศึกษาในชั้นประถม
ปลาย (ป.5, 6, 7) ด้วยฟิล์มสตริปกับการสอนปากเปล่า" วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต แผนกโสตทัศนศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2511.

เป็รื่อง กุญท์. "การพัฒนาโสตทัศนศึกษา." ศูนย์ศึกษา 8(สิงหาคม 2507).

เผยแพร่งานการศึกษา, กอง. กระทรวงศึกษาธิการ. วิทยุโรงเรียน - คู่มือการสอนวิชา
สังคมศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2515. พระนคร: โรงพิมพ์การ
ศาสนา กรมศาสนา, 2515.

_____ . วิทยุโรงเรียน - การสำรวจผลงาน. พระนคร: กระทรวงศึกษาธิการ,
2505.

_____ . วิทยุโรงเรียน - หลักการและวิธีการสอน. พระนคร: กระทรวงศึกษา
ธิการ, 2510.

_____ . วิทยุโรงเรียน - การใช้บทเรียนวิชาสังคมศึกษาและชั้นรองคนตรี.
พระนคร: กระทรวงศึกษาธิการ, 2515.

_____ . แผนการศึกษาแห่งชาติ : เอกสารการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ
ฉบับที่ 6. 2506.

ของ อิงคเวทย์. "ประวัติความเป็นมาของวิทยุโรงเรียนในประเทศไทย." วารสาร
จันทร์เกษม (กันยายน - ตุลาคม 2513).

รชเบิร์ต เจ ฮันยาร์ท. วัสดุประกอบการสอนราคาเยา. พระนคร: แผนกอุปกรณ์การสอน
วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2501.

วิรุทธิ์ ลีลาพฤทธิ. สไลด์ทัศนูปกรณ์ประเภทเครื่องฉายและเครื่องเสียง. พระนคร:
ไทยวัฒนาพานิช, 2514.

วุฒิ แทร่สังข์. "การศึกษาแบบ ดี และขนาดของภาพประกอบแบบเรียนที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาคอนปลายชอบ" ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2515.

สมพงษ์ ศิริเจริญ. "การวิจัยที่น่าสนใจทางโสตทัศนศึกษา." วารสารอุปกรณ์การศึกษา 7(มีนาคม - เมษายน 2505).

สมพงษ์ ศิริเจริญ และคณะ. คู่มือการใช้โสตทัศนวัสดุ. พระนคร: โครงการพัฒนาการศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ, 2506.

สามัญศึกษา, กรม. หน่วยศึกษานิเทศก์. คู่มือนิเทศการศึกษา วิชาสังคมศึกษา. พระนคร: โรงพิมพ์คุรุสภา, 2511.

เอกวิทย์ ณ ถลาง. รายงานการประชุมทางวิชาการครั้งที่ 2. พระนคร: กรมสามัญศึกษา, 2510.

Brown, James W. Richard B. Lewis, and Fred F. Harcleroad. AV. Instruction Media and Methods. 3rd ed. New York: McGraw-Hill Book Company, 1969.

Dale, Edgar. Audio-visual Methods in Teaching. New York: Holt, Rinehart and Winston, 1962.

De Kieffer, R. E., and Lee W. Cochran. A Manual of Audio-Visual Techniques. New Delhi: Prentice-Hall of India Private Ltd., 1966.

Department of Audio-Visual Instruction. Graphics Communication and the Crisis in Education, Vol. III. Washington, D.C.: Department of Audio-Visual Instruction, NEA, 1959.

Dwyer, Francis M. Current Research on Instruction. New York: Prentice-Hall, 1969.

Erickson, Carlton W. H. Administrating Audio-Visual Services. New York: The Macmillan Company, 1965.

_____. Fundamental of Teaching with Audio-Visual Technology. London: The Macmillan Company Collier-Macmillan Ltd., 1970.

Exton, William. Audio-Visual Aids to Instruction. New York: McGraw-Hill Book Company Inc., 1949.

Gronlund, Norman E. Constructing Achievement Tests. Englewood Cliff, N.J.: Prentice-Hall, 1968.

Haas, Kenneth B. and Packer, Harry Q. Preparation and Use of Audio-Visual Aids. 3rd ed. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall Inc., 1960.

Horn, Gorge F. How to Prepare Visual Materials for School Use. Massachusetts: Worcester, Davis Publication, Inc., 1963.

Huebener, Theodore. Audio-Visual Technique in Teaching Foreign Languages. New York: New York University Press, 1967.

Jarolimek, John. Social Studies in Elementary Education. 3rd ed. New York: The Macmillan Company, 1969.

Kent, Graeme. Blackboard to Computer. London: Cox and Wyman Ltd., 1969.

Kinder, James Screngo. Audio-Visual Materials and Techniques. New York: American Book Company, 1959.

_____. The Audio-Visual Reader. Iowa: Dubuque, W.C. Brown Co., 1954.

McKown, Harry C. Roberts, Alvin B. Audio-Visual Aids to Instruction. New York: McGraw-Hill Book Company, Inc., 1949.

Ragan, William B. Modern Elementary Curriculum. New York: The Dryden Press, Inc., 1954.

Salor, Galen and Alexander, William A. Curriculum Planning for Modern School. New York: Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1966.

Sands, Lester B. Audio-Visual Procedured in Teaching. New York: Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1958.

Shores, Louis. Instructional Materials. New York: The Ronald Press Company, 1949.

Smith, Edward W., Krouse, Stanley W. and Atkinson, Mark M. The Educator's Encyclopedia. New York: Prentice-Hall Inc., 1969.

Stampolis, Anthony and Lewell, Laurence. A Study of Filmstrip Communicating Economics Concept. Boston: Boston University, School of Public Relations and Communication, 1952.

Wesley, Edgar Bruce and Adams, Mary A. Teaching Social Studies in Elementary School. Boston: D.C. Health and Company, 1952.

Willey, Roy de Verl. Radio in Elementary Education. Boston: D.C. Health and Company, 1948.

Wittich, Walter Arno and Shuller, Charles Francis. Audio-Visual Materials : Their Nature and Use. 2nd ed. New York: Harper and Brother, 1957.

ภาคผนวก

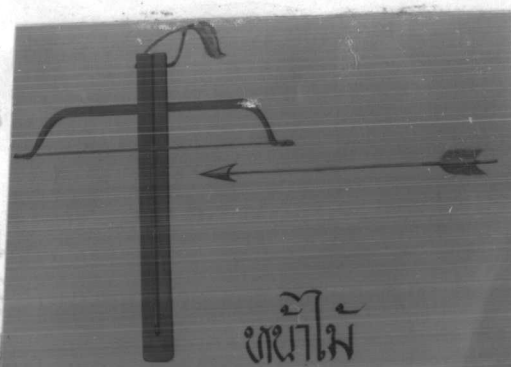
	หน้า
ก. ตัวอย่างภาพประกอบบทเรียนรายการวิทยุโรงเรียน วิชาสังคมศึกษา	113
ข. บทกระจายเสียงวิชาสังคมศึกษา	117
ค. ขอบทดสอบและการวิเคราะห์ขอบทดสอบ	143
ง. แสดงการหาสัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อถือได้ของขอบทดสอบ	165
จ. แสดงการทดสอบความมีนัยสำคัญของคะแนนเฉลี่ยวิชาสังคมศึกษา	169

ภาคผนวก ก.

ตัวอย่างภาพประกอบบทเรียนรายการวิทยุโรงเรียนที่ใช้ในการทดลอง
ถ่ายจากภาพจริงขนาด 24" X 36"
เรื่อง การประดิษฐ์ของชำร่วย

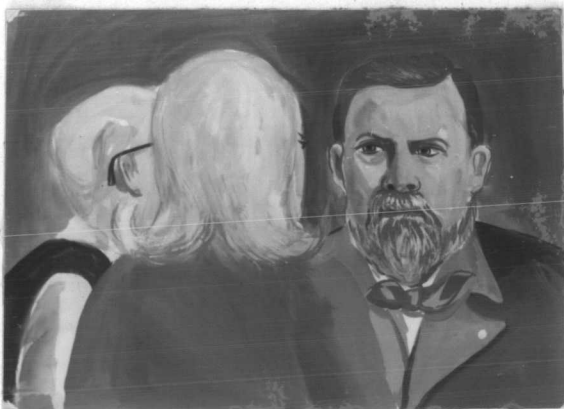

ตัวอย่างภาพประกอบบทเรียนรายการวิทยุโรงเรียนที่ใช้ในการทดลอง
 ถ่ายจากภาพจริงขนาด 24" x 36"
 เรื่อง พระพุทธบาทสระบุรี

ตัวอย่างภาพประกอบบทเรียนรายการวิทยุโรงเรียนที่ใช้ในการทดลอง
ถ่ายจากภาพจริงขนาด 24" x 36"

เรื่อง หูดยต์ ปาสเตอร์

ตัวอย่างภาพประกอบบทเรียนรายการวิทยุโรงเรียนที่ใช้ในการทดลอง
ถ่ายจากภาพจริงขนาด 24" x 36"

เรื่อง กษาย

ภาคผนวก ข.

บทกระจายเสียงวิชาสังคมศึกษา

บทกระจายเสียงวิชาสังคมศึกษา

เรื่อง การประคินธุ์ของข้าวสวย

ภาคปลายปีการศึกษา 2515

ผู้แสดง น.ส. มลิวัดย์
 ป้า - ผกากรอง
 พี่ (ชาย) เชนฐา

ประกาศ บทกระจายเสียงวิชาสังคมศึกษา สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อันคับที่ 22 เรื่อง
 การประคินธุ์ของข้าวสวย ภาคปลาย ปีการศึกษา 2515

..... เพลงประจำรายการ

..... คนตรี

- มลิวัดย์ - ป้ากรองขา เห็นพี่เชนฐาใหม่คะ พี่เชนฐาว่าจะขับรถไปส่งหลานไปซื้อของ
 เห็นเคินชยู่เมื่อกันหายไปในไหนแล้วก็ไม่ทราบ
- ป้ากรอง - ไคยึนเบนว่าลิมหีบกระเป่าสต่างค ถ้าจะขึ้นไปบนเรือนตะมึง
- มลิวัดย์ - รัคะ ถ้างันหลานไปทานกาแฟชุกถวยคงทันนะคะ ป้ากรอง
- ป้ากรอง - ทันถมไป ยังเชาอยู่เลย ถ้าเขาลงมาแล้วก็ให้เขารอประเคียวก็ได้ ตอง
 หาอะไรทานรองทองเสียดก่อนละคี้ เคียวก็มัวแต่เคินหาของไม่นักถึงเรื่องกิน
 ลมแล้งมันจะจับเอา หมูนีมลิวัดย์ขบลงไปหนอย แลดูเหมือนตัวจะปลิว รัรัเปลา
 กอนจะถึงวันงานควรจะได้พักสักอาทิตย์ ไมก็ซัก 2 - 3 วันก็ยังคึกว่าไม่ได้พักเลย

ป่าเห็นมาหลายรายแล้ว มัวแต่วิ่งเต้นเตรียมงาน พอถึงวันงานเข้าจริง ๆ
เจ้าสาวดูซุ่มหน้าตาโหดเหลือเชื่อ ไปรีบไปหาอะไรกินเสียก่อน เคี้ยวป่า
จะบอกพอเชษฐาตัวเอง

- มลิวัลย์ - แปบเดียวก็เสร็จ หลานทานอะไรไม่ซาหรอกคะ
- เชษฐา - มลิ มลิวัลย์ อ้าว อยู่ไหนละ เมื่อกี้เห็นเดินลงมาแล้ว
- ป่ากรอง - แมลิเข้าไปหาอะไรทานก่อน พอเชษฐารอนองเคี้ยว เลยเดินเอาเถิดกั้นอยู่
นี่เอง
- เชษฐา - ออ ไม่เป็นไรหรอก ง่ายปล่อยให้เขากินเสียให้อิ่มก่อน หมูนี่แมลิมาวิ่งไปโน่น
มานี่ ชักจะซุ่ม เมื่อวานแวะไปทานอะไรตอนกลางวันก็ทานไม่ได้
- ป่ากรอง - ทองระว่างตอนนี้ เคี้ยวจะเจ็บไซ้ไปจะลำบาก แถวของก็เตรียมเสร็จหมด
แล้วนี่ เหลือแต่ของชำร่วยไว้แจกในงานอีกอย่างเคี้ยวเท่านั้น ป่าก็ว่าแจก
บุหงานั่นแหละดีแล้ว ธรรมเนียมไทยเรางานแต่งงานก็ต้องมีบุหงาแจก เขาก็
ไม่ได้เชิญแขกมากมายอะไร เชิญเฉพาะแขกผู้ใหญ่ที่นับถือกับเพื่อนฝูงที่สนิท
จริง ๆ เท่านั้น เรื่องบุหงाप้าถนัด ดอกไม้เราก็อบรม้าไว้แล้ว เคี้ยวแม่มแซม
ก็จะมาช่วย เพื่อนแมลิก็ว่าจะมาช่วยกันอีก 2 คน คงไม่ซาหรอก วันนี้ไม่เสร็จ
พรุ่งนี้ก็ยังมีทั้งวัน ว่าแต่พอเชษฐาเดอะมีเวลา... ..
- เชษฐา - ออ มีครับ ไม่ต้องห่วง ผมสะดวกทุกวัน แต่งงานน้องสาวทั้งที่ ต้องช่วยกัน
เต็มที ออ เสร็จแล้วเรอะ แมลิ.. เร็วจริง
- มลิวัลย์ - เสร็จแล้วคะพี่เชษฐา ไปกันเดอะคะ จะได้รับกลับมาทำ เคี้ยวเพื่อน ๆ เขา
มาไม่มีของให้เขาทำเสียเวลาเขา ออ พี่เชษฐาคะ ขากลับเราต้องแวะรับ
น้องคุณเรื่องเขาควนะคะ เขาจะมาช่วยเขียนหน้าบุหงาให้
- เชษฐา - ใคร ร้าไฟหรือประกายรัศมี
- มลิวัลย์ - ร้าไฟคะ
- เชษฐา - ตกลง ไปกันเดอะ

- มลิวัลย์ - ป้ากรองขา เคยมีเพื่อนหลานมาอีก 2 คนนะคะ เขาอาจมาที่บ้านก่อน
ป้าช่วยรับควยนะคะ
- ป้ากรอง - ไปเถอะ ไมตองหวงหรง

..... คนตรี

- มลิวัลย์ - เพื่อน ๆ หลานเขาอยู่กันที่เรือนเล็กริมน้ำโน้นทุกคนแล้วไซ้ใหม่คะป้าขา
หลานจะรีบไปคุละ
- ป้ากรอง - เคยมาก่อน แมดี อย่าฟังไป ป้ายังไม่คอยเขาใจดี เรื่องบุหงานะ เคยมาตึง
ตอนใส่ดอกไม้เย็บเขารูป ป้าจะได้อธิบายให้แม่มแซมกับพวกเย็บทางนี้ถูก
งานมันจุกจิกเหมือนกันนะ
(เสียงเพื่อนเรียกมาแต่ไกล)

รำไท มดี มาทางนี้เถอะ พวกเราอยู่ทางนี้ - แหม มายังไม่ได้อะหน้าคุณ
เจ้าสาวเลย ฯลฯ

- มลิวัลย์ - ไทจา โนนแะ พวกทะโมนส่งเสียงข้าวตอกแตกเรียกมาแล้ว ไพลงไปก่อน
นะจะ เคยวลีไปพุกคะป้าเคียว บอกแม่ปู่กับแมคา ให้หุบปากเสียบ้าง อาย
ชาวบานเขา จะทำอะไรที่รู้ตลอด 7 บาน ไทคะป้า.. ออ ไมยากหรง
คือยังงี้

- ป้ากรอง - ป้ามีหน้าหงายอยู่นอนนิ่งแล้ว ใส่กระเป่าไว้ตั้งแต่เช้า ว่าจะถามเห็นรีบก็เลย
รอไว้ก่อน

- มลิวัลย์ - งั้นก็ดีเลย คือเราจะทำหงายเป็นรูปกลม เพราะตั้งใจจะเขียนค่านหน้าให้เป็น
รูปหน้าผู้หญิงกับผู้ชาย แต่เขียนง่าย ๆ แบบที่เราเขียนหน้าคุดต่ายังงั้นละ
เขียนเป็นรูปหน้าผู้ชายครึ่งหนึ่ง กับหน้าผู้หญิงครึ่งหนึ่ง

- ป้ากรอง - เอาจี๊ดก็ว่า เอาจระคายที่หลานเขียนลงไว้เป็นชั้น ๆ เลย ใครไม่เข้าใจ
จะได้ให้อ่าน หนึ่งทำยังงี้ สองทำยังงี้ เอาจันตีใหม่

- มลิวัลย์ - ดีคะ ดี ขอกระคายกับคินสอหลานซิคะ ออ ป้าก้าในกระเป่านี้มีแล้ว หลานจะ

- เขียนวิธีทำเป็นชั้น ๆ แล้วอธิบายให้เข้าใจด้วยเลย แถงายมากกะ
- ป้ากรอง - นี่ไง กระจ่าง เอาเขียนที่โต๊ะ นี่เลย
- มลิวัลย์ - บทงานนี้เป็นรูปกลม เป็นรูปหน้าคนจึงต้องมีกระจ่างแข็งตัดเป็นรูปกลมเท่าขนาดที่เราต้องการ หลานกะไวขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 1 นิ้วฟุตนี้ก็พอแล้ว กระจ่างแข็ง ราวไฟเขาตัดเตรียมมาให้เสร็จเลย งานน้อยลงอีก
- ป้ากรอง - ไม่เล็กไปรี จะเย็บยากนะ
- มลิวัลย์ - เล็ก ๆ น่ารักก็กะ ไม่เปลืองผ้าด้วย แต่เย็บยากหน่อย ถึงต้องขอป่าไผ่ละคะ ต้องมีมือสอยเย็บม ๆ หน่อย แต่เพื่อนหลานอีก 2 คนนั้นก็สอยได้เก่ง
- ป้ากรอง - (หนึ่ง) กระจ่างแข็งตัดรูปกลม เส้นผ่าศูนย์กลาง 1 นิ้วฟุต
- มลิวัลย์ - (สอง) ผ้าที่เขียนหน้าแล้วตัดเป็นวงกลมโตกว่ารูปกระจ่าง เหลือริมไว้เย็บพอควร คือเส้นผ่าศูนย์กลางควรเป็น 1 นิ้วกับ 3 ซีดไม่ถึงนิ้วครึ่ง
- (สาม) ผ้าโปร่งหรือผ้าลูกไม้ที่เหลือจากใช้ตัดเสื้อก็ตัดเป็นวงกลมขนาดเท่ากับผ้าชั้นหน้า คือ เส้นผ่าศูนย์กลาง 1 นิ้วกับสามซีด หรือกระเป๋ยคครึ่งเครื่องใช้ในการทำอีกอย่างก็คือ คายมันส์ต่าง ๆ หรือจะใช้เศษผ้าฝ้ายสีต่าง ๆ ที่เราชอบ เลาะออกจนเหลือแต่เส้นคายเฉย ๆ ก็ได้ ไม่ต้องซื้อเขา
- ป้ากรอง - คายมันส์ที่เอามาทำอะไร
- มลิวัลย์ - ดักเป็นเป็ยเล็ก ๆ คะป่า
- ป้ากรอง - ดักแล้วทำยังไง
- มลิวัลย์ - ดักให้แน่นพอสมควร ดักไว้เป็นเส้นยาว ๆ เลย แล้วเราก็ตัดเอาตามขนาดที่เราต้องการ
- ป้ากรอง - แล้วยังไง
- มลิวัลย์ - พอเรามีของพร้อมแล้ว เราต้องทำคานหน้าก่อน ทางคานที่เราเขียนรูปหน้าไว้แล้วนี้ เราจะต้องยัดสำลีคานน้อย เพื่อให้เป็นคานหน้าชั้นเล็กน้อย เราจึงต้องตัดผ้าบาง ๆ เป็นวงกลมอีกชั้นหนึ่งเท่ากับทั้งสองชั้นที่ตัดไว้แล้ว

- ป่ากรอง - เป็นสามชั้นด้วยกัน ค่ะ แล้ว หลานเขียนลงไปด้วย
- มลิวัลย์ - โทคะ ชั้นแรก ที่เราเขียนหน้าตาไว้
ชั้นที่สอง สำหรับประกบตรงกลาง เมื่อยึดสำลีแล้วปิดกระดาษแข็ง
ลงไปแล้ว
ชั้นที่สาม คือผ้าโปรงด้านหลัง ที่เราจะไว้ใส่หูหงา
- ป่ากรอง - อ้อ ป้าเข้าใจละ ทำเป็นรูปกลมเป็นรูปหัวคนวางนั้นเถอะ ข้างหน้าหูชั้นมานิด ๆ
แล้วนิ้มควย เขียนตาจุมปากไว้เสร็จ แล้วด้านหลังก็หูออกไปใส่หูหงา
ผ้าโปรง
- มลิวัลย์ - โทคะ ป้าเข้าใจถูกแล้ว เห็นไหมคะ หลานบอกแล้ววางยามาก
- ป่ากรอง - เคียวซี แล้วโอเปี้ยค้ายมัน หรือเส้นค้ายอะไรนั้นละจะ จะเอาไว้ตรงไหน
- มลิวัลย์ - นี่ไงคะ หลานกำลังจะบอกเคียวซีละคะ เมื่อเราเย็บเข้ารูปเสร็จแล้ว เรา
ก็เอาเส้นเบี๋ยนี้เย็บหุ้มติดคานบนของศีรษะของรูปหน้า คือคานเหนือคาน
ถ้ามองจากข้างหน้าจะออกมาเป็นรูปอย่างนี้คะ หลานจะเขียนให้ดูก็ได้
นี่ไงคะ ป้ากรอง ด้านหลังก็มีหูหงาออกมาอย่างนี้คะ นี่หน้าผู้หญิง
นี่หน้าผู้ชาย ค่ะไหมคะป้าชา
- ป่ากรอง - ค่ะ ค่ะ น่ารักดี มันซ้ำ ๆ แล้วก็เอาเอ็นคู้ค้าย เอาละ ที่นี้ป้าเข้าใจละ
เขียนรูปไว้แบบนี้ ทำให้เข้าใจดีขึ้น
- มลิวัลย์ - สำหรับหน้าผู้ชาย เบี๋ยค้ายมันนี่เราก็เย็บหุ้มมาแล้วม้วนไว้ตรงข้าง ๆ
ทำเป็นรูปหูไปเลยยังงี้ละคะ
- ป่ากรอง - อ้อ ตรงนี้ ทอเย็บให้แน่นหน่อย จะได้ไม่หลุด สมัยนี้ไม่ค่อยมีใครเขาทำของ
ชำร่วยประณีตอย่างนี้หรอก โดยมากมักไปจ้างเขาทำเป็นรูปอะไรหรือยังงี้
ก็แล้วแต่จะชอบ บางที่เขาทำเป็นแจกันเล็ก ๆ แล้วใส่ดอกไม้ผาดอกเล็ก ๆ
เอาก็มี
- มลิวัลย์ - ค่ะ แล้วแต่ใครจะคิดทำเพื่อประหยัดเวลาและประหยัดทรัพย์

- ป้ากรอง - ไซ้ เคี้ยวนี้เวลาเป็นเงินเป็นทอง เออ ว่าที่จริง ของชำร่วยแบบนี้ถ้าวาง
เราทำเอาไว้มาก ๆ ไว้ขายก็ได้ ออกแบบตามความต้องการของผู้สั่งซื้อ
- มลิวัลย์ - ออ ขายไค้แคะ ของที่เป็นการฝีมืออย่างนี้หายาก คงจะขายไค้ราคาไค้ควย
แล้วคอกไม้แหงอมร่า หอมอย่างนี้ไค้ไมคอกยมีไค้ใครทำควยคะ เสร้จแล้วหลาน
จะไปทางโน้นละ
- ป้ากรอง - ออ เคี้ยว ตรงนี้ไค้ไรละจะ ไค้เห็นในรูปเป็นรูปคล้ายหวงนี้
- มลิวัลย์ - อุกตาย เกือบดืม ไค้คะ ตรงนั้นเราตองทำหวงควยคายนมัน หรือจะไค้ริบมัน
ขนาดจิ๋วเย็บติดไค้ไค้ จะไค้ถือสะควกขึ้น แถถาจะไค้คั้นคะ หลานว่า เป็น
ลูกปักเล็ก ๆ รอยเป็นวงผูกให้แน่นแล้วมา (รูป 6) เย็บติดกับเป็ยนี้อีกทีหนึ่ง
ก็จะน่ารักมาก แถไค้เพิ่มงานขึ้นอีก เราไค้คายนมันสักสี่เส้นเย็บเป็นวงแหวน
เล็ก ๆ เย็บติดไค้ไค้คะ
- ป้ากรอง - ไค้จะ ไค้ ไค้ไค้ไค้มีเวลาเหลือเพื่อคอกยไค้ลูกปักรอย
- มลิวัลย์ - คะ ไค้มีเวลาเราคอกยทำ โด ยังไม่ทันจะลงมือทำเลย ป้าไค้เห็น้อยแล้ว
- ป้ากรอง - ไม่เป็นไรหรอก สนุกไค้ ป้าชอบทำของอย่างนี้
- มลิวัลย์ - หลานกับเพื่อน ๆ จะช่วยกันเขียนหน้า กับถักเป็ยคายนมัน เสร้จแล้วจะส่งมา
ทางนี้
- ป้ากรอง - ป้าจะยักสำลี คิคกระคานแข็งตรงกลางเข้ารูป ไค้บุหงา แล้วสอยติดกันให้
ไค้เชียว
- มลิวัลย์ - แล้วคอกยคอกยเป็ยเราช่วยกันทำไค้ไค้คะ หลานไปละ ป่านนี้พวกนั้นคงลงมือกัน
ไปแล้ว สำลีป้ามีแล้วไค้คะ?
- ป้ากรอง - มีแล้วจะ ไค้กว่าจะเอาทำอะไร แมลินี้ ข้างคิคท้ออะไรนาเอ็นคูกี้
- คนตรี
- ป้ากรอง - อ้าว ไค้ไค้ไค้ไค้มาทางนี้ละ เจ้าบาวไปไหน แมลิ
- มลิวัลย์ - สงแซกอยู่ทางโน้นคะป้า

- ป้ากรอง - แล้วหนูเดินมาทำไมละ ไปคอยส่งแขกกะเขาซิ
 มลิวัลย์ - หลานแวบมาหาป้านึกเคียวละกะ จะมาถามว่าของชำร่วยเราหมดครี้อย
 มีบางคนยังไม่ได้ เขาว่าอยากได้ ใคร ๆ ชมวานารักดี ป้าช่วยดูให้หลาน
 หนอยได้ไหมกะ
 ป้ากรอง - ไคจะ ป้าขี้กเขาไว้หนอย เพื่อขาดเพื่อเหลือ เคียวป้าจะไปเอามาให้
 มลิวัลย์ - ป้ากรองของหลานละก็รอบคอบยังงี้เสมอ หลานรักป้าจัง..... ขอบคุณ
 มากกะ..... อ้าว นั่นพี่เชษฐ จะเอาอะไรละกะ หนาแดงมาเชียว
 เชษฐา - ของขวัญมีอีกบ้างไหม เพื่อน ๆ ของพี่ทางโน้นอยากได้ พี่บอกแล้วอย่าทำน้อย
 มลิวัลย์ - ไม่นอยนะกะ ยังมีอีก ป้ากรองเก็บไว้มีอีกกะ
 เชษฐา - เออคือ อ้าว ดี รีบไปเถอะ คุณเรียงมองหาแล้ว
 มลิวัลย์ - ไปเคียวนี้ละกะ
 ป้ากรอง - แดงไปคนหนึ่งแล้วชื่นใจ....ยังเหลือแต่พอเชษฐนะซิ เมื่อไหร่จะหาหลาน
 สะโงมาให้ป้ามั่งละ
 เชษฐา - ไม่ตองกลัวหรอกครับ ป้าตองทำของขวัญกันมือโป่งแน่..... ผมไปละ
 ป้ากรอง - (เสียงหัวเราะเบา)

..... คนตรี
 จบเรื่อง

บทกระจายเสียงวิชาสังคมศึกษา

เรื่อง พระพุทธบาทสระบุรี

ภาคปลายปีการศึกษา 2515

- ผู้แสดง
1. พระเจ้าทรงธรรม
 2. เจ้าเมืองสระบุรี
 3. พรานบุญ

ประกาศ บทกระจายเสียงวิชาสังคมศึกษา สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อันฉบับที่ 28
เรื่อง พระพุทธบาทสระบุรี ภาคปลาย ปีการศึกษา 2515

..... เพลงประจำรายการ

..... คนตรี

————— เสียงนกร้อง ประกอบการบรรยาย —————

- บรรยาย - เมื่อประมาณ 400 ปีมาแล้ว มีนายพรานคนหนึ่ง เรียกกันว่าพรานบุญ
แก่ออกล่าสัตว์ในป่าแถวจังหวัดสระบุรี เคียงวัน วันหนึ่งพรานบุญได้ถือหน้าไม้
เข้าป่าล่าสัตว์เหมือนอย่างทุกวัน ขณะที่แกกำลังคอย ๆ มอง ๆ อยู่ นั้น แกก็
พราน - เห็นแวบเห็นกวางตัวหนึ่งกำลังยืนกินใบเถาวัลย์อยู่ พรานบุญรู้สึกดีใจมาก
วันนี้โชคก็จริงพบลาภแก่เขา เพราะหัดที่เราอยู่ที่โตม กวางเลยไม่ได้กลิ่น
เราแอบยิงจากทางด้านหลังนี้ดีกว่า

————— เสียงวิ้งกึ่งไม้ทัก —————

- พราน - แล้วก็นิ่งพลาคไปถูกที่ไม่สำคัญ เลยวิ่งหนีไปเสียแล้ว ตามไปคูก็คิดว่า
บรรยาย - พรานบุญวิ่งตามกวางไปอย่างกระชั้นชิด สายตาจับจ้องกวางอยู่ตลอดเวลา
พรานบุญแลเห็นกวางหลบวิ่งเข้าไปในพุ่มไม้แห่งหนึ่ง และชั่วครู่ต่อมา กวาง
ตัวนั้นก็กระโดดออกมาจากพุ่มไม้ กิริยาท่าทางที่ดูบาดเจ็บเมื่อสักครู่นี้หายไป
และวิ่งอย่างรวดเร็วมาก

พราน - เอ๊ะแปลกแฮะ เมื่อตะกี้ยังวิ่งโหยก ๆ เลือดไหลเป็นทาง แล้วทำไมถึงได้วิ่งปรอเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น แปลกแท้ ๆ มันไม่น่าจะเป็นไปได้เลย เกิดมาไม่เคยเห็นอะไรประหลาดอย่างนี้ น่าสงสัยจริง ๆ ลองดูซิว่าจะมีอะไรแถวนี้บ้าง เดินตามรอยเลือดเข้าไปก็แล้วกัน นี่เลือดหยุดเป็นทางไปเลย แสดงว่าแผลตองลึกมาก เลือดมาหมดที่ตรงนี้ก็ไม่มีอะไรประหลาด มีแต่แอ่งน้ำ เออคือเหมือนกันกำลังกระหายน้ำอยู่พอดี

————— เสียงวักน้ำดังเป็นระยะ —————

พราน - แอศอยชุ่มชื้นใจหน่อย ดูบ่นือดูบ่นือตัวเสียด้วยก็ตรอนนัก (ตั้ง) อะไรกันนี่แปลกจริง ๆ ไม่น่าเชื่อ พอเราเอาน้ำดูบ่นือดูบ่นือแทนที่นั่น กลากเกลื่อนหายไปหมดเลย ออหนักไคแล้ว เจ้าวางตัวนั้นคงมากินน้ำหรือเอาน้ำนี้กลางแดดเป็นแน่ ถึงไควิ่งหนีไปไคอีก

..... เพลง

บรรยาย - พรานบุญเมื่อเห็นความศักดิ์สิทธิ์มหัศจรรย์ของน้ำในแอ่งนั้น ก็เชื่อว่าจะต้องมีอะไรที่สำคัญอยู่ในแอ่งน้ำนั้นอย่างแน่นอน พรานบุญจึงไข่มื้อวักน้ำออกจากแอ่งนั้น และเมื่อวักน้ำออกจนแห้งแล้ว พรานบุญก็ต้องร้องออกมาด้วยความตกใจ

พราน - (ตั้ง) รอยตีนยักษ์ ต้องเป็นรอยตีนยักษ์อย่างแน่นอนทีเดียวไม่อย่างนั้น คงไม่ใหญ่โตถึงอย่างนี้ ไม่ไคการแล้วถ้ามียักษ์อยู่แถวนี้ เราก็คงตายแน่ ๆ

บรรยาย - เมื่อพรานบุญคอยคลายความตกใจแล้ว จึงพิจารณารอยเท้าที่นั่นอีกครั้งหนึ่ง

พราน - แหมใหญ่จริง ๆ ตีนคนคงไม่ใหญ่เท่านี้เป็นแน่ ต้องเป็นตีนยักษ์ แต่เอ ทำไมน้ำในรอยตีนนี้ถึงไคศักดิ์สิทธิ์นักละ นี่อะไร เป็นรอยเต็มไปหมด ออกเป็นรูปรวงกลมก็มี เป็นรูปหอยสังข์ก็มี เอ แปลกมาก ถ้าจะไม่ไครอยตีนคนธรรมดาเสียแล้ว เราก็คงเดินป่ามานานไม่เคยพบเห็นอะไรที่แปลกอย่างนี้เลย ท่านเจ้าเมืองเคยสั่งพวกพรานว่าถ้าพบเห็นรอยอะไรแปลกประหลาดให้ไปบอก

เราควรจะเข้าไปบอกดีกว่า บางทีจะได้รับรางวัลบ้าง

..... เพลง

- เจ้าเมือง - ที่แก่เดาว่าทั้งหมดนี้เป็นความจริงรี
- พราน - จริงซิคอรับ ผมจะมาโกหกโตเท่าโตอย่างไร คุณสิครับเนื้อตัวผมสะอาดกว่า
ก่อน กลากเกลื่อนไม่มีเลย
- เจ้าเมือง - ในรอยเท่านั้นที่มีรูปอะไรบ้าง นอกจากวงกลมแล้วก็รูปหอยสังข์ที่เก่า
- พราน - มากมายครับ ผมจำไม่ได้หมดหรอก
- เจ้าเมือง - เป็นเรื่องน่าคิดมากทีเดียว พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้เคยมีหมาย
ประกาศแจ้งให้หัวเมืองต่าง ๆ รู้ว่า เมื่อครั้งที่พระสงฆ์ไทยไปเมืองลังกา
ได้พบกับพระสงฆ์ลังกาบอกว่าที่เมืองไทยเราไม่มีรอยพระพุทธรูป พระเจ้า
อยู่หัวจึงโปรดให้ช่วยกันหารอยพระพุทธรูปนั้น ก็อย่างที่ฉันบอกแล้วว่า ถ้าพบ
เห็นรอยอะไรแปลก ๆ ให้มาบอกนั่นแหละ
- พราน - เอ หรือว่าจะไม่มีรอยพระพุทธรูปอย่างโตเท่าว่า แหมพูดแล้วซนลูกครับ
โตเท่า น้ำในรอยนั้นศักดิ์สิทธิ์จริง ๆ ไม่ใช่รอยดินยักขะอย่างที่ผมเข้าใจแน่นอน
- เจ้าเมือง - ถ้าในรอยนั้นมีรูปอะไรต่าง ๆ จริง ก็ใช่ เพราะตามที่ภูมานั้นในฝ่าพระบาท
มีลายมงคลรอยแปดชนิด ถ้าเป็นรอยฝ่าพระบาทจริง แยกก็ใช่คดี บ้านเมือง
ของเราก็มีชื่อเสียงไปค้วย อยากรู้ก็ตาม แยกกับฉันไปค้วยกันอีกครั้ง ถ้ามี
ลักษณะเป็นรอยพระพุทธรูป ฉันก็จะทำรายงานส่งไปกรุงศรีอยุธยา เอาละ
วันนี้แกลไปพักนอนเสียก่อน พรุ่งนี้จะได้ไปตรวจสอบกันอีกครั้ง

..... เพลง

- บรรยาย - เมื่อเจ้าเมืองสระบุรีได้ไปตรวจรอยเท้าที่พรานบุญพบแล้ว ก็แน่ใจ
ว่าจะต้องเป็นรอยพระพุทธรูปอย่างแน่นอน เจ้าเมืองสระบุรีจึงมีหนังสือ
แจ้งไปยังกรุงศรีอยุธยา พระเจ้าทรงธรรมเมื่อทรงทราบก็ดีพระทัยเป็น
อันมาก ได้เสด็จค้วยเรือพระที่นั่งมาขึ้นที่ท่าเรือ แล้วเสด็จไปตรวจรอยที่

พราหมณ์พบ เมื่อทอดพระเนตรเห็นลายต่าง ๆ ที่ปรากฏในรอยพระบาทนั้น
ก็แนพระทัยว่าเป็นรอยพระพุทธรบาท มีรับสั่งให้เจ้าเมืองสระบุรีจัดสร้าง
พระมณฑปครอบพระพุทธรบาทไว้

พระเจาทรงธรรม - ชาชอมอบหน้าที่การก่อสร้างพระมณฑปให้เจ้าทำต่อไป และชาชอยก
ที่ดินบริเวณรอบพระพุทธรบาทเป็นพุทธบูชาถวาย ให้เจ้าจัดการสร้าง
อุโบสถ ภูมิจึงข้ให้เรียบรอย ต่อไปคงจะมีคนมาเคารพกราบไหว้
บูชากันมาก ชาจะให้เขาทำทางจากท่าเรือ ขึ้นมาถึงพระพุทธรบาท
ส่วนเจ้าพราหมณ์ที่มั้นพระพุทธรบาทนั้น ความดีของมันมีอยู่มาก ชา
ขอตั้งให้มันเป็นที่ขุณสังพันธคีรี ให้มีหน้าที่คอยดูแลความเรียบร้อย
และรักษาพระพุทธรบาทต่อไป

บรรยาย - การก่อสร้างพระมณฑปและศาลาการเปรียญได้ทำอยู่ 4 ปี จึงเสร็จเรียบร้อย
ในสมัยกรุงศรีอยุธยา นั้น พระเจ้าแผ่นดินจะเสด็จไปพระพุทธรบาทที่จังหวัดสระ
บุรีเป็นประจำ โดยเสด็จไปทางน้ำมีกระบวนเรือตามเสด็จหลายลำ ใน
ระหว่างทางก็มีการเห่ไปถวาย นับว่าเป็นการเดินทางที่สนุกครึกครื้นมาก

..... เพลงเห่เรือ

————— เสียงของกระแตดังเป็นระยะ ๆ —————

คนประกาศ - พี่ป้านาอาทั้งหลาย เดือนสามนี้ใครจะไปไหว้พระบาท ให้ไปบอกทิดไปด
(เสียงของดังเป็นระยะ ๆ) เดือนสามนี้จะจัดเรือรับส่งพวกที่ไปไหว้พระบาท
ใครจะไปก็ให้ไปบอกทิดไปด เพื่อจะได้หาเรือให้พอ (เสียงของดังแล้วจาง
หายไป)

บรรยาย - นับตั้งแต่พระเจาทรงธรรมได้ทรงสร้างพระพุทธรบาทให้เป็นปูชนียสถาน ของ
พระพุทธรศาสนาชนเป็นต้นมา ก็มีประชาชนที่เลื่อมใสศรัทธาพากันไปไหว้พระ
พุทธรบาทเป็นประจำ โดยกำหนดว่าจะมีงานไหว้พระบาทในเดือนสามครั้งหนึ่ง

และเดือนสี่ครั้งหนึ่ง แต่โบราณมานั้นถือกันว่าคนไทยที่อยู่ในเขตใกล้เคียงกับพระพุทธบาท จะไปไหว้ในเดือนสาม ส่วนพวกที่อยู่ไกลออกไปเช่นพวกลาว ละว้า เขมร หรือพวกชาวป่าอื่น ๆ ที่เคารพนับถือจะพากันมาไหว้ในเดือนสี่

ในระหว่างเทศกาลไหว้พระบาทนั้น พวกชาวบ้านจะบอกประกาศแจ้งให้คนที่ต้องการไปไหว้พระบาททราบว่าจะออกเดินทางเมื่อไร เพราะในสมัยก่อนการเดินทางลำบากต้องรวมกันไปมาก ๆ เพื่อความปลอดภัยด้วย และมักจะไปทางเรือไปขึ้นบกที่อำเภอท่าเรือ แล้วเดินทางต่อไปยังพระพุทธบาทอีกต่อหนึ่ง แต่ในปัจจุบันนี้การเดินทางสะดวกมาก มีรถยนต์ไปถึงพระพุทธบาท ไม่ลำบากเหมือนเมื่อก่อน

นอกจากจะไปไหว้พระบาทแล้วก็มักจะทำบุญให้ทานการกุศลอย่างอื่นด้วย และถือเป็นเรื่องพิเศษว่า เมื่อไหว้พระบาทแล้วจะตบไปเคาะระฆังซึ่งแขวนเรียงกันอยู่รอบ ๆ พระมณฑป เป็นการแผ่ส่วนบุญส่วนกุศล แสดถึงน้ำใจไมตรี ของพุทธศาสนิกชน

..... เสี่ยงระฆังคังเหงงหงาง

บรรยาย - เทศกาลไหว้พระพุทธรูปที่จังหวัดสระบุรี เป็นงานที่สนุกกรีกครั้งนมาก เพราะมีผู้คนมาจากทิศต่าง ๆ หลายชาติหลายภาษาคอยกัน ทราบโถที่พุทธศาสนิกชนยังเคารพเลื่อมใส ยึดมั่นในคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า ทรานั้น พระพุทธรูปที่จังหวัดสระบุรี ก็คงดำรงเป็นศรีสง่าแก่มานเมืองตลอดไป

..... เพลงจบรายการ

บทกระจายเสียงวิชาสังคมศึกษา

เรื่อง หดุษต์ ปาสเตอร์

ภาคปลายปีการศึกษา 2515

- ผู้แสดง
1. คุณครู
 2. โจเซฟ เมสเตอร์
 3. บีแอร์
 4. พ่อของบีแอร์
 5. แม่ของบีแอร์
 6. หดุษต์ ปาสเตอร์
 7. ภรรยาของบีแอร์

ประกาศ บทกระจายเสียงวิชาสังคมศึกษา สำหรับชั้นประถมปีที่ 5 อันดับที่ 25 เรื่อง
หดุษต์ ปาสเตอร์ ภาคปลาย ปีการศึกษา 2515

..... เพลงประจำรายการ

..... คนตรี

บรรยาย - หดุษต์ ปาสเตอร์ เป็นนักวิทยาศาสตร์ชาวฝรั่งเศส ซึ่งทำคุณประโยชน์ให้แก่
ชาวโลกมากที่สุดคนหนึ่ง โดยอาศัยผลการค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์มาทำประโยชน์
ให้แก่วงการอุตสาหกรรม และวงการแพทย์อย่างมากมาย ชื่อเสียงของนาย
แพทย์ผู้นี้ได้เริ่มมีผู้รู้จักกันมานานแล้ว แต่ในเรื่องเซรัมป้องกันพิษสุนัขบ้าที่เขา
ค้นพบ ทำให้เขามีชื่อเสียงโด่งดังมากขึ้น เนื่องจากความสำเร็จของเขา
ที่สามารถบำบัด และรักษาคนที่ถูกสุนัขบ้ากัดให้รอดพ้นจากอันตรายได้อย่าง
ปลอดภัย

..... เสียงระฆัง

- คุณครู - เด็ก ๆ กลับบ้านได้แล้ว
 บรรยาย - เด็ก ๆ ต่างแยกย้ายกลับบ้านของตน ขณะเดียวกันนั้นโจเซฟกำลังเตรียมตัว
 เดินทางกลับบ้าน ในระหว่างทางโจเซฟได้ถูกสุนัขขบกัด โจเซฟเองไม่สามารถ
 ที่จะหลบหนีได้ทัน เจ้าสุนัขจึงได้ตรงเข้าไปกัดโจเซฟถึง 14 แผล

..... เสียงสุนัขเห่า

- โจเซฟ - ไป โหยมาไป โหย ๆ ๆ โหยมาไป ช่วยด้วย ๆ ๆ ๆ
 บรรยาย - ขณะนั้นมีกลุ่มคนเดินมา ได้เห็นเหตุการณ์จึงตรงเข้ามาช่วยโจเซฟ บีแอร์เป็น
 บุคคลในกลุ่มชนคนหนึ่งที่ได้เข้ามาช่วย และได้ส่งโจเซฟไปยังบ้านของเขา
 แม่โจเซฟ - ตายแล้ว ลูกฉันเป็นอะไร ตัวถึงเป็นแผลมากมายอย่างนี้ โช้เอ๋ย เป็น
 อะไรไปนี่
 พ่อโจเซฟ - อะไรกันจะ ลูกเป็นอะไรไปจะ
 บีแอร์ - ผมเห็นเด็กคนนีกำลังถูกสุนัขขบกัดครับ แต่ผมไม่ได้เห็นแต่แรกจึงช่วยแก้ไขไม่ทัน
 แม่ - โช้ เจ็บมากไหมลูกเอ๋ย เจ็บมากไหม
 โจเซฟ - เจ็บอะ ๆ
 แม่ - เราจะทำกันอย่างไรดี
 โจเซฟ - โหย เจ็บจังเลย
 พ่อ - ลูกถูกสุนัขกัดตอนไหนจะ
 โจเซฟ - ตอนเดินกลับบ้านครับพ่อ ผมเห็นมันแล้ว แต่เห็นวิ่งตรงมา ผมตกใจเลยไม่รู้
 จะหนีไปไหน โหย เจ็บจังเลยอะ
 พ่อ - ลูกทำใจดี ๆ ว่าจะ พอลูกไปหาหมอรักษาแล้วจะ
 แม่ - เราจะให้หมอแถมนี้รักษาได้หรือพ่อ เป็นอย่างนั้นนะ
 พ่อ - ได้ น่าจะได้นี่ เพราะเราไม่รู้จะไปหาหมอที่ไหนได้แล้วนี่แม่

..... คนตรีคั่น

- บรรยาย - บิดามารดาของโจเซฟมีความวิตกกังวลในตัวบุตรชายของตน เพราะไม่แน่ใจ

ว่าใจเซพบตรชายของตจะรอกพนจากอันตรายของพิษสุนัขบ้าหรือเปลา
เพราะยังไม่มีผู้ใดสามารถรักษาหรือบำบัดผู้ที่ถูกสุนัขบ้ากัดแล้วได้หายเป็น
ปกติเลย ผู้ที่ถูกสุนัขบ้ากัดทุกคนจะมีอาการคลุมคลั่ง และถึงแก่ความตาย
ในที่สุด

- บีแอร์ - ผมใครจะแนะนำว่า ผมพอจะรู้จักชื่อเสียงของนายแพทย์ปาสเตอร์ ท่านผู้นี้
เป็นคุณพ่อบ้านแกพิษสุนัขบ้า แต่ผลของการทดลองของท่านนับว่าน่าเชื่อถือมาก
แม้ว่าการทดลองในรูปของยาแกพิษสุนัขบ้านี้ยังไม่สำเร็จพอดัง 100 เปอร์เซ็นต์
ก็ตาม ผมว่าควรจะไปหาหมอผู้นี้
- พอ - จริงหรือครับ เออ แล้วหมอปาสเตอร์คนนี้อยู่ที่ไหนละครับคุณ
- บีแอร์ - ผมพอทราบครับ คือหมอนั้นแกอยู่ที่ปารีส
- แม - แหมยังงั้นก็ซีคะ เราพาถูกไปหาหมอนั้นเลยซีคะคุณ คินันเป็นห่วงลูกจึง
ส่งสารแก ๆ ร้องไห้เรื่อย คงจะเจ็บแผลมาก
- พอ - เป็นอย่างไรจะลูก อัยาร้องไห้ละ หน่ออีกนึค พอจะพาถูกไปหาหมอนั้นเดี๋ยวนี้
แล้วจะ
- แม - แล้วหมอนั้นจะช่วยให้ลูกหายนะลูกนะ
- พอ - ถ้าอย่างนั้นเราเตรียมตัวไปกันเถอะ
- บีแอร์ - ผมว่าดีครับ เราไปเดี๋ยวนี้กันเลย
- พอ - ขอขอบคุณมากครับที่ให้คำแนะนำ ไม่งั้นผมคงไม่รู้จะพาถูกไปหาหมอนั้นไหนดี
- บีแอร์ - ไม่เป็นไรครับ
- พอ - ครับ ขอขอบคุณครับ

..... คนที่รัก

- บรรยาย - กรุงปารีสเป็นเมืองหลวงของฝรั่งเศสมาช้านาน เป็นเมืองที่นายแพทย์
ปาสเตอร์ อาศัยและทำการค้นคว้างานต่าง ๆ ของท่าน
- ปาสเตอร์ - มีอะไรที่จะให้ผมช่วยบ้างละครับ

- พ่อ - บุตรชายของผมถูกสุนัขกัด ขณะเดินกลับจากโรงเรียน
- ปาสเตอร์ - พาเด็กเข้ามาข้างในเลยสิครับ เชิญ ๆ ครับ
- แม่ - ทำใจดี ๆ เอาไว้นะลูก หมออยู่นี้แล้ว
- ปาสเตอร์ - หนูเป็นอะไรบ้างจะ
- โจเซฟ - เจ็บมากครับ ผมจะหายไหมอะ หมออะ
- ปาสเตอร์ - หายสิหนู อ้อ ก่อนอื่นผมจะเรียนคุณทั้งสองนะครับว่า เชอร์รี่ที่ผมคิดคนนี่ยัง
ไม่ได้ทดลองกับมนุษย์เลยนะครับ แต่ว่าผมมีความมั่นใจว่า เชอร์รี่อาจจะช่วย
ชีวิตหนูคนนี้ได้ครับ
- พ่อ - ครับ ผมขอมกรับที่จะให้หมอรักษาลูกผม
- แม่ - ทนเจ็บอีกนิดหนึ่งนะลูก หมอจะฉีดยาให้ลูกแล้วจะ
- โจเซฟ - ฉีดยาแล้วหายไหมอะ แม่อะ
- แม่ - หายสิลูก
- ปาสเตอร์ - หมอมั่นใจว่าหนูจะต้องหายเป็นปกติแน่ ๆ
- แม่ - คิดนั้นก็มั่นใจอะ วาลูกคิดนั้นจะคงหาย
- บรรรยา - จากนั้นหลุยส์ ปาสเตอร์ ก็ได้ทดลองฉีดเชอร์รี่แก่พิษสุนัขบ้าให้แก่โจเซฟ และ
ได้ทำการทดลองทดลองจนเป็นที่เรียบร้อยแล้ว
- ปาสเตอร์ - เอาละครับ เสร็จแล้วครับ คุณกรุณาพาเด็กมาให้ผมดูอีกพริ้งนี้ด้วยนะครับ
- พ่อ - ครับ ผมจะพามาหาหม้ออีกละครับ ขอขอบคุณมากนะครับ หมอครับ

..... คนตรีคีน

- บรรรยา - จากนั้นบิคารมารดาของโจเซฟก็ได้พาโจเซฟไปหาหม้อทุกวัน จนกระทั่งอาการ
ของโจเซฟค่อยทุเลาลง และในที่สุดโจเซฟก็ไม่เป็นโรคพิษสุนัขบ้า ด้วยเหตุ
นี้เองทำให้ชื่อเสียงของปาสเตอร์เป็นที่เลื่องลือชยกว้างขวางขึ้นทุกที่
- แม่ - เป็นใจลูก หายดีแล้วใช่ไหม?
- โจเซฟ - หายดีแล้วครับแม่ แม่ หมอคนนี้เก่งจังเลยครับแม่

- พ่อ - ถ้าลูกอยากเก่งอย่างหมอละก็โตขึ้นลูกต้องขยันเอาใจใส่คนกว่าหาความรู้
 อยู่เสมอนะลูกนะ ลูกจะเก่งจะ
- แม่ - จริงอย่างพ่อพูดจะ แม่ก็อยากให้ลูกเก่งอย่างหมอจึงเลย
- โจเซฟ - หมอคนไหนชื่ออะไรครับ
- พ่อ - ชื่อ หลุยส์ ปาสเตอร์ ครับ
- แม่ - คุณทราบเรื่องของหมอคนนี้มากไหมคะ ลองเล่าให้คิดกับลูกฟังหน่อยเถอะคะ
- พ่อ - หมอคนนี้เป็นคนมีชื่อเสียงมากจะ เพราะนอกจากจะคิดเรื่องวิธีรักษาโรค
 พิษสุนัขบ้าได้แล้วยังได้ทำการค้นคว้างานอื่น ๆ อีกมาก ถ้าหมอยังค้นไม่พบ
 โรคพิษสุนัขบ้าก็คิดเสียก่อนละก็ลูกพ่อคงจะแย่นะ
- โจเซฟ - จริงขึ้นนะ พ่อนะ
- พ่อ - จริงจะ
- แม่ - หมอมีงานอะไรที่ใครคนพบอีกไหม พี่ทราบเรื่องของหมอคนนี้ที่รักษาลูกเราหาย
 ไขใหม่คะ
- พ่อ - ไขแล้วจะ หมอเป็นคนหนึ่งที่ทำคุณประโยชน์ให้แก่ชาวโลก ทั้งวงการแพทย์
 และวงการอุตสาหกรรมเป็นอย่างมาก และที่สำคัญ ๆ ก็มีวิธีรักษาโรคพิษสุนัขบ้า
 และวิธีเก็บรักษานมวัวสด และวิธีทำลายเชื้อโรคในเบียร์และเหล้าองุ่น วิธี
 ป้องกันไม่ให้เบียร์และเหล้าองุ่นบูดเปรี้ยว วิธีป้องกันรักษาโรคระบาดสัตว์
 และวิธีป้องกันรักษาโรคระบาดตัวใหม่
- โจเซฟ - โอโฮ เยอะแยะจังเลยนะแม่ละ
- แม่ - จะ แม่ก็ว่าหมอคนนี้นักค้นคว้าที่เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมทั้งนั้น ชีวิตประวัติ
 ของหมอคุณพอทราบบ้างไหมว่า หมอเป็นลูกเต้าเหล่าใคร จึงได้เก่งถึง
 อย่างนี้นะ
- พ่อ - บิดาของหลุยส์ ปาสเตอร์ ชื่อ จัง โจเซฟ ปาสเตอร์ มีอาชีพเป็นช่างฟอกหนัง
 ปาสเตอร์เป็นลูกชายคนเดียวในครอบครัวนี้

- แม่ - แล้วยุทธคนนี่เรียนมาอย่างไรคะ ถึงได้เก่งอย่างนี้
- พ่อ - ท่านได้เข้าโรงเรียนชั้นต้นที่ตำบล อารบัวส ต่อจากนั้นเขาได้เรียนต่อที่มหาด
ครูชั้นสูง ที่กรุงปารีส วิชาที่หมอบชอบมากคือวิชาเคมี วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์
แต่ท่านไม่ชอบเป็นครู พอจบออกมาท่านก็ไปเข้าทำงานเป็นผู้ช่วยนักเคมีใน
ห้องทดลอง หลังจากนั้นต่อมาท่านก็สำเร็จปริญญาคุณวุฒิบัณฑิต
- แม่ - เอ๊ะ ทำไมคุณถึงได้รู้เรื่องราวของหมอบคนนี่มากนัก
- พ่อ - ก็หมอบปาสเตอร์ท่านเป็นผู้มีบุญคุณกับเราและลูกมากจริงๆ พ่อก็เลยสนใจประวัติ
และติดตามผลงานของท่านเรื่อยมาละจะ
- โจเซฟ - หมอบเก่งจังเลยนะแม่คะ
- แม่ - ใช่จะลูก แล้วยุทธก็ควรเอาอย่างท่านควยนะลูก

..... คนตรีกัน

- ภรรยาบีแอร์ - เออ คุณคะ เด็กที่พาไปหาหมอบที่ปารีสเมื่อเดือนก่อนเป็นอย่างไรคะ
คงจะหายดีแล้วใช่ไหม
- บีแอร์ - ใช่จะ ผมไปเยี่ยมคุณแกก่อนนั้นได้ข่าวว่าแกกลับปารีสแล้ว 2 - 3 วัน
- ภรรยา - แกโชคดีมากจริง ๆ นะคะ ที่เมื่อคุณผลงานที่ค้นคว้าวิธีแกโรคพิษสุนัขบ้าของ
หมอบปาสเตอร์สำเร็จผลอย่างมากมาย คุณรู้ได้อย่างไรคะว่าหมอบปาสเตอร์
เป็นผู้คิดค้นยาแกโรคพิษสุนัขบ้า
- บีแอร์ - คุณจำได้ไหมว่า ครั้งหนึ่งเมื่อปีก่อนผมไปธุระของบริษัทที่ปารีสอยู่หลายเดือน
ผมได้ยินชื่อเสียงและกิตติศัพท์ของท่านเสมอผมสนใจคนเก่งอยู่แล้วนี่
- ภรรยา - ตอนนี่คิดฉันได้ข่าวว่า เคียวนี่ใคร ๆ ก็พาไปหาหมอบท่านผู้นี้กันมากไม่ว่าจะอยู่
แห่งหนตำบลใดใช่ไหมคะ
- บีแอร์ - นอกจากหมอบจะค้นพบวิธีแกโรคพิษสุนัขบ้า หมอบยังค้นพบเชื้อจุลินทรีย์ต่าง ๆ
ที่เป็นภัยอีก มีโรคไขข้ออักเสบ บิด ไขรากราคาคนน้อย กาฬโรค
- ภรรยา - ความสำเร็จของหมอบเป็นประโยชน์มหาศาลต่อมนุษยในโลกจึงเลยนะคะ

- ปิแอร์ - ครับ ผมก็เห็นด้วย ท่านคงต้องใช้เวลาค้นคว้าค้นคว้างานแต่ละอย่าง
 ต้องกินเวลานานพอคุณ ท่านมีนิสัยรักงานเพราะการอบรมของบิดามารดามา
 ตั้งแต่เด็ก
- ภรรยา - แต่คิดว่าขึ้นอยู่กับคนที่มีนิสัยรักงาน ไม่จำเป็นต้องอบรมกันมากจริงไหมจะ
- ปิแอร์ - ผมก็ว่าอย่างนั้นละ บางทีพ่อแม่อบรมมาตั้งแต่เด็ก แต่ไม่ได้เรื่องเลยก็ยังมี
 แต่ก็มีส่วนช่วยได้มากที่พ่อแม่จะให้การอบรมลูกเมื่อยังเล็กให้มีนิสัยรักงาน
 โต้ขึ้นแกก็มีนิสัยนั้นต่อมาบางไม่มากก็น้อยจริงไหมครับ
- ภรรยา - อะ ค่ะ คิฉันก็เห็นด้วยค่ะ
- บรรยาย - โจเซฟได้ชื่อว่าเป็นเด็กคนแรกที่ได้รับการทดลองรักษาโรคพิษสุนัขบ้า และ
 หลุยส์ ปาสเตอร์ก็ได้ช่วยเหลือชีวิตเด็กคนนี้ได้โดยปลอดภัย เมื่อผลการ
 ทดลองได้สำเร็จควยก็เช่นนี้ ทำให้ชื่อเสียงและความสำเร็จของเขาแพร่หลาย
 ไปทั่วโลก ไมชานานาประเทศก็จัดตั้งสถานปาสเตอร์ขึ้นไว้ในประเทศของตน
 นอกจากนั้นยังมีสถานคนควาเกี่ยวกับงานต่าง ๆ ของท่านในกรุงปารีส ชื่อว่า
 สถานปาสเตอร์ ส่วนในประเทศไทยเราก็มีสถานปาสเตอร์ แล้วได้เปลี่ยน
 นามภายหลังว่าเป็น สถานเสาวภา ตั้งอยู่บนอนังรีคือหนองตี่ ซึ่งในมีปัจจุบัน
 สถานี่แห่งนี้ใช้เป็นที่รักษาผู้ป่วยควยโรคพิษสุนัขบ้าต้งกล่าว

บทกระจายเสียงวิชาสังคมศึกษา

เรื่อง ค้าขาย

ภาคปลายปีการศึกษา 2515

ผู้แสดง

1. นายเชษฐา
2. ค.ช.วินัย
3. ค.ช.ชรินทร์

ประกาศ บทกระจายเสียงวิชาสังคมศึกษา สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อันฉบับที่ 26
เรื่อง ค้าขาย ภาคปลายปีการศึกษา 2515

..... เพลงประจำรายการ

..... คนตรี

บรรยาย - นายเชษฐา พ่อค้าใหญ่ ดำเนินอาชีพค้าขายมาเป็นเวลานาน เริ่มต้นมาจากการค้าเล็ก ๆ น้อย ๆ ด้วยเงินทุนเพียง 50 บาท สมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 นายเชษฐาได้พยายามซื้อผ้าทอสำเร็จจากร้านขายส่งไปเดินขายตามบ้าน เมื่อขายหมดเก็บผลกำไรไว้ที่ละเล็กละน้อย แล้วไปซื้อใหม่ จากทุน 50 บาท ขายเป็น 100 บาท จาก 100 บาท เป็น 150 บาท ผลกำไรจะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนกระทั่งนายเชษฐารูสึกเห็นคเห็นน้อยในการเรขายผ้า จากเงินที่ได้เก็บเล็กผสมน้อย และการรู้จักประหยัด เขาสามารถที่จะแข่งตีแถวไ้ 1 คูหา นายเชษฐา จึงได้เปิดเป็นร้านขายผ้าไทยขึ้นเป็นร้านเล็ก ๆ ในย่านการค้าแห่งหนึ่ง กิจการได้ขยายตัวกว้างขวางยิ่งขึ้น 20 ปีผ่านมาจนกระทั่งบัดนี้ นายเชษฐาเป็นเจ้าของบริษัทผ้าไทยที่ยิ่งใหญ่แห่งหนึ่งในนครหลวง จากห้องแถวเล็ก ๆ เมื่อเริ่มต้น กลายเป็นตึกหลายชั้นและหลายคูหา เขามีได้ดำเนินกิจการผ้าไทยอยู่ภายในประเทศเท่านั้น แต่เขาส่งไปจำหน่ายในต่างประเทศอีกด้วย

ในวันหยุดวันหนึ่ง ขณะที่นายเชษฐากำลังนั่งอ่านหนังสือพิมพ์อยู่ในห้อง
รับแขก (เสียงคนเดินเข้ามา) ค.ช.ชรินทร์ ลูกชายคนเล็กได้พาเพื่อนคนหนึ่ง
เข้ามาแล้วแนะนำให้รู้จักกับพ่อของตน

ชรินทร์

วินัยรู้จักคุณพ่อฉันซี

วินัย

สวัสดีครับ คุณลุง

เชษฐา

เออ? สวัสดีหลานชาย ว่ายังไปไหนกันมา มีธุระอะไรกับพ่อหรือเปล่าลูก
เอานั่ง ๆ ชรินทร์ไปบอกให้ใครเขาหามาหาทำมาเลี้ยงเพื่อนด้วยนะ (ครับ)
(เสียงวิ่งหายเข้าไป) แล้ววิ่งกลับเข้ามา)

ชรินทร์

คือยังงี้ครับคุณพ่อ วินัยเขาเป็นเพื่อนรักของผม

เชษฐา

เออ? พ่อรู้แล้ว แกเคยพูดถึงบ่อย ๆ เพิ่งจะได้เห็นตัวจริงวันนี้เอง มีอะไร
วามา

ชรินทร์

วินัยเขาต้องออกจากโรงเรียนครับ

เชษฐา

อ้าว? ทำไมถึงต้องลาออกเสียล่ะ อี

วินัย

พ่อ แม่ ของผมอยากจนมากครับคุณลุง ผมมีน้องอีก 5 คน ที่พ่อแม่จะคงส่งให้
เรียนจนจบชั้น ป.4 ครับ ผมเป็นลูกคนโต เมื่อจบ ป.4 แล้ว ก็ต้องออกครับ

เชษฐา

พ่อทำงานที่ไหนล่ะ หลานชาย

วินัย

พ่อผมทำงานเป็นภารโรง ที่โรงเรียนที่ชรินทร์เรียนนั่นเองครับ แล้วแม่ผม
ก็ขายของเล็ก ๆ น้อย ๆ อยู่ในโรงเรียน พ่อมีรายได้ช่วยพอบ้าง

เชษฐา

แล้วบ้านพักอยู่ที่ไหนล่ะ

วินัย

บ้านผมก็อยู่ในโรงเรียนเลยครับคุณลุง

เชษฐา

เออ ? นาเสียค่ายโอกาสในการเรียนตอนนะ ต้องการให้ฉันช่วยเหลืออะไร
บางล่ะ

ชรินทร์

วินัยเขาอยากจะทำงานทำครับคุณพ่อ เขาปรึกษากับผมมาหลายวันแล้ว ผมจึง
พาวินัยมาพบคุณพ่อ ผมส่งสารวินัยจริง ๆ ครับ

เชษฐา หลานชายอายุเท่าไรละ อี
 วินัย 13 ปีครับ ผมอายุมากกว่าشرينทร์ 1 ปี
 เชษฐา ยังเด็กมากเหลือเกินนี่นะ แต่เอาเถอะถ้ามีความจำเป็นฉันก็ยินดีจะช่วย
 ว่าแต่หลานชายชอบงานประเภทไหน
 วินัย ผมชอบงานทุกประเภท ที่ผมสามารถทำได้ครับ
 เชษฐา เออ ? ทบตี คนไม่เลือกงานยังงี้ดี คนเราเกิดมารู้จักคำว่า "ความจน"
 ไวก่อนชีวิตจึงจะมีค่าจริงไหม

..... เสียงกริ่งโทรศัพท์

ชรินทร์ ที่นี้บริษัทเชษฐาครับ คุณต้องการพูดคุยกับใครครับ ขอประทานโทษครับ
 ใครจะพูดคุยครับ.... คุณกำธร กรุณาอดสักครู่หนึ่งครับ.....
 คุณพลครับ คุณกำธรจะขอพูดคุยสายคุยครับ

เชษฐา สวัสดีครับคุณกำธร.....
 จะนำมาส่งวันนี้หรือครับ.....
 ราคาตกหลาละเท่าไรครับ
 สามสิบห้าบาท.....ครับ.....ครับ ตกลง (เสียงวางหูโทรศัพท์)
 ชรินทร์ ช่วยจกให้พ่อที่เดอะ คุณกำธรจะนำมาใหม่ชนิดดีเส้นมาส่งใน
 ราคาหลาละ 35 บาท ถัวเฉลี่ยทั้งหมด 100 พับ พับละ 50 หลา ไหน วินัย
 ลองคิดดูซิว่าผ้าใหม่ 100 พับ พับละ 50 หลา เขามาส่งหลาละ 35 บาท
 ฉันจะต้องจ่ายเงินให้คุณกำธรเป็นเงินเท่าไร เออ ? ไหนลองฝึกเป็นพ่อค้า
 คุย

บรรยาย วินัยคิดในใจ 100 พับ พับละ 50 หลา มีผ้าทั้งหมด 5,000 หลา ๆ ละ
 35 บาท

วินัย เป็นเงิน.....ทั้งหมด..... หนึ่งในแสนเจ็ดหมื่นห้าพันบาท ถูกไหมครับคุณลุง

เชษฐา เออ ? เออ ? หัวใจก็เหมือนกันนี่ ยังยังเป็นพ่อค้าได้ วันนี้ฉันต้องจ่ายเงินถึง
หนึ่งแสนเจ็ดหมื่นห้าพันบาท ชรินทร์จกไว้ถวายนะลูกเป็นเงินที่ต้องจ่ายหนึ่งแสน
เจ็ดหมื่นห้าพันบาทถ้วน

..... เพลงกัน

บรรยาย ถึงเวลาอาหารกลางวัน นายเชษฐาสั่งให้ชรินทร์บอกแม่ครัวจัดหา
อาหารเพื่อสำหรับวินัยควย สักครู่หนึ่งต่อมา ไค่ยืนเสียงรถไฟลคคู่ขนาดกลาง
วิ่งเข้ามาในบริษัท (เสียงรถวิ่งเข้ามา)

เชษฐา ชรินทร์ ออกไปดูซิลูกเขานำผ้าไหมมาส่งไซหรือเปล่า

..... เสียงคนวิ่งหายไป

ชรินทร์ ไซครับคุณพ่อ คุณกำธรที่โหมมานั้นเองครับ

เชษฐา เออ ? เชิญคุณกำธรเข้ามาข้างใน แล้วลูกช่วยบอกคนงานของเราไปช่วยกัน
ขนผ้าเขามาควย

ชรินทร์ ครับ ไปวินัยเราไปดูเขาขนผ้าไหมกันเถอะ

บรรยาย (เสียงคนยกผ้าไหม โยนลงมาจากรถหลายครั้ง พร้อมทั้งนับจำนวนที่นำมาส่ง
พร้อมทั้งคนงาน 3 - 4 คน ช่วยกันขนเข้าไปในบริษัท) วินัยยื่นดูคนงาน
3 - 4 คน แยกขึ้นมา คนหนึ่งสามารถแยกได้ประมาณ 5 พับ โดยไซผ้า
ขาวมารองบนขา ไมก็เที่ยวฉารอยพับก็ขนไปหมด วินัยคิดว่าเขาก็สามารถ
ยกได้เที่ยวละประมาณ 2 พับ แล้วลองขยับยกดู ช่วยคนงานขนเข้าไปในบริษัท

ชรินทร์ วินัยยกได้เที่ยวละ 2 พับ เจียวหรือ แหม ? แข็งแรงจริง ฉันทองยกพับเดียว
ก็หอบที่ไคร้งบานเขียว

วินัย ถ้าได้ยกบ่อย ๆ คงจะยกได้มากกว่านี้

ชรินทร์ คุณพ่อครับวินัยเขาช่วยพวกนายเผื่อยกผ้าไหมได้เที่ยวละตั้ง 2 พับ

เชษฐา เออ ? เก่ง ๆ แข็งแรงคือนี่หลานชาย

วินัย ครับ ผมเคยช่วยงานพ่อที่โรงเรียนครับ โดยมากเป็นงานยกโต๊ะ ชุดดิน
ชุดหญ้า มาตั้งแต่เด็ก ๆ รู้สึกไม่หนักเลยครับ
เชษฐา ไคเวลาอาหารกลางวันแล้ว ชรินทร์ วินัย มาทานร่วมโต๊ะกับพ่อ จะได้คุย
กันต่อไปอีกสักหน่อย

..... เพลงสั้น

บรรยาย วินัยรู้สึกเกรงใจ กล่าวขอบคุณ แต่ไม่อยากซักใจคุณลุง พร้อมกับชรินทร์ได้
ลุกไม่ลุกมือให้มารวมโต๊ะอาหารกลางวันด้วยกัน จึงยินยอมแต่โดยดี แต่วินัย
ก็ฉลาดพอในการนั่งร่วมโต๊ะอาหารกับผู้ใหญ่ เขามองดูชรินทร์ว่าทำอะไร
วินัยก็ทำตามบ้าง เพราะวินัยไม่เคยใช้ชีวิตกับพ่อแม่อย่างมีระเบียบเช่นนี้มา
ก่อนเลย จึงต้องคอยชำเลืองดูชรินทร์อยู่ตลอดเวลา

เชษฐา ตามสบายนะหลานชาย ไม่ต้องเหน็ดเหนื่อย พู๊ดถึงการกำชาก็ต้องยังงี้ละ
ไม่มีวันหยุดเสาร์ อาทิตย์เหมือนอาชีพอื่น ๆ เขา เพราะพ่อคาดคิดก่อนเวลา-
ไหน ก็ต้องเมื่อนั้น เป็นใจไปช่วยเขายกผ้าใหม่เหนื่อยไหม

วินัย ไม่เหนื่อยเลยครับ ผมชอบทำงานหนักครับ

เชษฐา ดีแล้ว ขณะนี้เราอายุยังน้อย คงจะทำหนักเกินไปไม่ได้ แต่งานของฉันมีทั้งเบา
ที่สุดและหนักที่สุด ดีแล้วที่เธอไม่รังเกียจงานทุกชนิด เท่าที่ฉันได้เห็นเธอเป็น
เด็กฉลาดคนหนึ่ง

วินัย ชอบพระคุณครับ ผมขอประทานโทษครับ ผมเห็นในโกดัง มีผ้าไหมทุกชนิด
มากมาย คุณลุงจำหน่ายเฉพาะในเมืองไทยเท่านั้นหรือครับ

เชษฐา การจัดจำหน่ายมีทั้งในเมืองไทย และต่างประเทศ อยู่ไปนาน ๆ เธอจะได้
รู้ถึงกิจการต่าง ๆ ไปเอง เธอยังเด็กนัก สมัยก่อนนี้ ฉันยากจนมากมีเงินทุน
เพียง 50 บาท ชื้อผ้าทอจากบริษัทขายส่งในราคาถูกลงแล้วไปเดินเรขาย
ได้กำไรก็เก็บเล็กน้อยไปเรื่อย ๆ แต่ต้องอาศัยความขยันและมีมานะ
ไม่ว่าจะค้าขายอะไรก็ตาม ถ้าขาดความขยันแล้วจะไม่มีทางสำเร็จ จำไว้

วินัย ผมตั้งใจเหลือเกินที่ไ้มาเห็นกิจการของคุณลุงควยตาตัวเอง คุณลุงจะอนุญาตให้ผมมารับใช้เมื่อไหร่ครับ

เชษฐา เอาพรุ่งนี้เลยเป็นยังไง

วินัย ครับ เป็นบุญของผมเหลือเกิน พอผมคงตั้งใจที่ผมจะได้ทำงานกับคุณลุง ผมจะรีบกลับบ้าน และพรุ่งนี้ผมจะมาหาคุณลุงแต่เช้าเลยครับ

เชษฐา ถ้าหากว่าการเดินทางไม่สะดวก ก็มาอยู่กับฉันเสียเลยที่นี้ก็ได้นี่ะ

ชรินทร์ ใช่โย วินัยมาอยู่กับฉันที่นี้ ฉันจะได้มีเพื่อนที่ถูกใจใจละ คีใจจังเลย มานะ

วินัยนะ

วินัย ผมจะต้องไปปรึกษาพ่อแม่คุณก่อนครับ แต่ผมก็เป็นห่วงน้อง ๆ ไม่มีใครจะมีใครช่วยเลี้ยงน้องคนเล็ก

เชษฐา เออ ? เธอมีความคิดรับผิดชอบที่ยิ่งกว่าผู้ใหญ่บางคนเสียอีก อยากจะทำงาน แล้วยังห่วงน้องอีก เอาละ ? เธอไปปรึกษาพ่อแม่คุณก็แล้วกัน ถ้าพอเขาวาง ก็ชวนเขามาพบกับฉันด้วยก็ดี จะใคร่รู้จักกันนะ

วินัย ผมขอกราบลาคุณลุง และผมขอบพระคุณครับ พรุ่งนี้บางทีผมจะพาพ่อกับคุณไปละนะชรินทร์ พรุ่งนี้ฉันจะพาพ่อกับคุณ

..... เพลงคั่น

บรรยาย เช้าวันต่อมา วินัยพาพ่อกับคุณเชษฐา ได้รับการต้อนรับอย่าง เป็นกันเอง พ่อของวินัยตั้งใจมากที่คุณเชษฐารับให้ความอุปการะแก่ลูกชาย และยินดีที่จะให้วินัยมาพักอยู่ในบ้านของคุณเชษฐา เพื่อความสะดวกในหลาย ๆ

ประการ

นักเรียนที่รัก... นับแต่วันนี้ได้เข้ามาอยู่ในบ้านของคุณเชษฐาและเพื่อนรัก คือชรินทร์ วินัยพยายามทำงานทุกอย่างไม่ว่างานหนักหรืองานเบาที่คุณเชษฐามอบให้ทำ วินัยทำงานควยใจรักพร้อมทั้งมีความสังเกตงานด้านการค้าไปในตัว วินัย คิดอยู่เสมอว่าเขาจะต้องขยันและมีความมานะ ดังที่คุณเชษฐาเคยสอน มิฉะนั้น

ทุกอย่างจะไม่สำเร็จ และสักวันหนึ่งใครจะรู้ว่า เขาอาจจะเป็นพ่อค้า
ใหญ่ที่สำคัญคนหนึ่งก็ได้ ในอนาคต

..... เพลงจบรายการ.....

ภาคผนวก ค.

ข้อทดสอบและการวิเคราะห์ข้อทดสอบ

ข้อทดสอบรายการวิทยุโรงเรียน วิชาสังคมศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เรื่อง การประคิษฐ์ของชำร่วย

เวลา 20 นาที

จงเขียนเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่ถูกและเขียนเครื่องหมาย X หน้าข้อที่ผิด

- 1. ของชำร่วยที่แจกในงานมงคลมีแบบต่าง ๆ หลายแบบ
- 2. มุงงา คือตอกไม้ที่ปรุ่กด้วยเครื่องหอมต่าง ๆ แล้วห่อด้วยผ้าโปร่ง
- 3. มลิวัลย์ เป็นพี่สาวของเชษฐา
- 4. ผ้าที่ใช้ในการทำมุงงามี 2 ชั้น
- 5. หน้าของมุงงาที่ทำนั้นอาจเขียนเป็นรูปภาพลงได้
- 6. การที่ไขกระดูกแข็งในการทำมุงงาเพราะเอาไขสำหรับห่อมุงงา
- 7. เราจะประคิษฐ์มุงงาให้มีลักษณะใด ๆ ก็ได้
- 8. กรองเป็นแม่ของมลิวัลย์ และเชษฐา
- 9. คนที่ทำของชำร่วยเก่งสามารถทำขายที่ใด ๆ ก็ได้
- 10. กรองเสนอให้ทำของชำร่วยแจกแก่ญาติที่มาในงานแต่งงานมลิวัลย์

จงเขียนวงกลมล้อมรอบตัวอักษรข้อที่ถูกที่สุด

11. การทำมุงงาเป็นของชำร่วย ได้ประโยชน์ในข้อที่ว่า
- ก. ไม่เปลืองเวลาในการทำงาน
- ข. ประหยัดรายจ่าย
- ค. ใ้ช่วยกันทำหลายคน
- ง. เป็นการแสดงฝีมือของแต่ละคน

12. ผู้ที่มีความสามารถในการเขียนหน้าบุหงา คือ
- มลิวัลย์
 - ประกายรัตน์
 - รำไพ
 - กรอง
13. บุหงาที่ทำ (จากรายการพิงวิทย์โรงเรียน) นั้นมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง
- 1 นิ้วฟุต
 - 1 นิ้วครึ่ง ($1 \frac{1}{2}$ นิ้ว)
 - 2 นิ้ว
 - 2 นิ้วครึ่ง ($2 \frac{1}{2}$ นิ้ว)
14. เส้นเปี้ยค้ายมันหรือเส้นคายนัน เย็บติดไว้ที่
- คอของรูปหน้าบุหงา
 - ด้านหลังของรูปหน้าบุหงา
 - ด้านบนของศีรษะของรูปหน้าบุหงา
 - ด้านข้างของรูปหน้าบุหงา
15. การทำบุหงาเป็นงานทำที่
- ปราณีต
 - ประณีต
 - ประณีต
 - ปราณีต
16. เจาบาว
- ผู้หญิงที่กำลังจะแต่งงาน
 - ผู้ชายที่กำลังจะแต่งงาน

- ค. คนใจของผู้ที่กำลังจะแต่งงาน
- ง. เพื่อนของผู้ที่กำลังจะแต่งงาน

17. ของชำร่วย หมายถึง

- ก. ของที่ให้ผู้นิยม
- ข. ของที่นำไปขาย
- ค. ของที่ให้ตอบแทน
- ง. ของที่ไว้ประดับบ้าน

18. บุษบา ทำควย

- ก. ดอกไม้แดงอบร่ำ
- ข. ดอกไม้สคออบร่ำ
- ค. ดอกไม้กระตางอบร่ำ
- ง. ดอกไม้พลาสติกอบร่ำ

19. คำใดที่เขียนถูก

- ก. สะไก
- ข. สะไพ
- ค. สะโก
- ง. สะไพ

20. เรื่องที่ฟังมานี้ มีความมุ่งหมาย คือ

- ก. ให้นักเรียนหัดทำของใช้
- ข. ให้นักเรียนหัดทำของเล่น
- ค. ให้นักเรียนหัดรวบรวมเก็บเศษผ้าและกระดาษ
- ง. ให้นักเรียนหัดเก็บดอกไม้ใบไม้

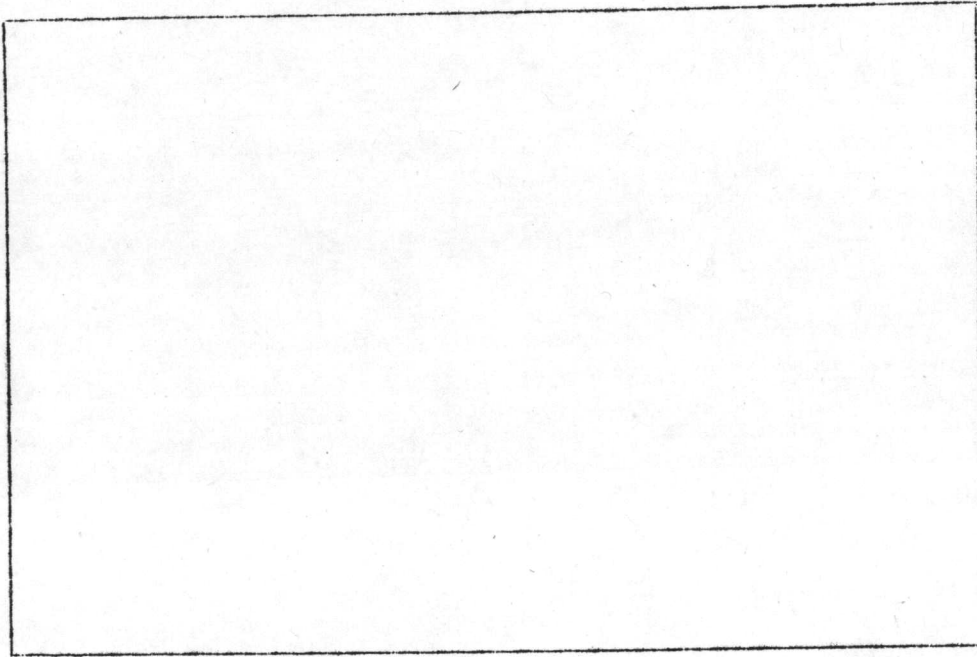
21. สิ่งของที่จำเป็นที่สุดในการทำbunga คือ
- กระดาษแข็ง, ฝาที่เขียนหน้าตา, ฝาโปร่ง, ค้าย, สำลี
 - ฝาที่เขียนหน้าตา, ฝาโปร่ง, ค้าย, ดอกไม้แห้งอบร่ำ, สำลี
 - ฝาที่เขียนหน้าตา, ฝาบาง, ฝาโปร่ง, ค้าย, สำลี
 - ฝาที่เขียนหน้าตา, ฝาโปร่ง, ลูกบิด, ค้าย, สำลี

สรุปบทเรียน : ให้นักเรียนสรุปความรู้และความคิดที่ได้จากการเรียน

จงเขียนวงกลมล้อมรอบตัวอักษรข้อที่เหมาะสมที่สุด

22. การแต่งงานของคนไทย คือส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมที่เป็น
- ชนบชรรรมนิยมประเพณี
 - กฎหมาย
 - ระเบียบแบบแผน
 - ไม่ใช่ทั้ง 3 ข้อ
23. ถ้าพบเพื่อนหรือญาติที่มีอายุไล่เลี่ยกัน ควรทักทายด้วยวิธีไหนดีกว่า
- ร้องเรียกเสียงดังควยควยความตั้งใจ
 - ยิ้มให้เป็นการทักทาย
 - เดินเข้าไปทักใกล้ ๆ
 - เดินเข้าไปจับมือแล้วยิ้มเป็นการทักทาย
24. เมื่อนักเรียนใจคินสอจนเหลือสั้นแล้ว นักเรียนจะทำอย่างไร
- หาปลอกมาสวม เพื่อจะใช้ต่อไป
 - เก็บเอาไว้ให้น้องเขียนเล่น
 - เก็บใส่กล่องคินสอไว้
 - ทิ้งไปแล้วใช้แท่งใหม่แทน

25. จงเขียนลักษณะของบุหงาตามที่นักเรียนฟังจากรายการวิทยุโรงเรียน แล้ว
วาดลงในที่ว่างข้างล่างนี้

ข้อทดสอบรายการวิทยุโรงเรียน วิชาสังคมศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เรื่อง พระพุทธบาทสระบุรี

เวลา 20 นาที

จงเขียนเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่ถูก และเขียนเครื่องหมาย X หน้าข้อที่ผิด

- 1. เรื่องราวเกี่ยวกับพระพุทธบาทสระบุรีนี้เกิดขึ้นเมื่อประมาณ 1000 ปีล่วงมาแล้ว
- 2. ปัจจุบันนี้สามารถเดินทางไปพระพุทธบาทสระบุรีได้โดยทางรถยนต์
- 3. พระานบุญเห็นความศักดิ์สิทธิ์มหัศจรรย์ของน้ำเพราะเห็นกวางกำลังดื่มน้ำในแอ่งน้ำ
- 4. เจ้าเมืองสระบุรีไม่เชื่อคำบอกเล่าของพระานบุญ
- 5. พระเจ้าแผ่นดินสมัยกรุงศรีอยุธยา เสด็จจួយเรือพระที่นั่งมาทอดพระเนตร
รอยพระพุทธบาท
- 6. พระพุทธบาทสระบุรี เป็นพิพิธภัณฑสถาน ที่สำคัญของพุทธศาสนิกชน
- 7. เจ้าเมืองสระบุรีควบคุมดูแลการสร้างพระมณฑปและศาลาการเปรียญใกล้
พระพุทธบาท
- 8. ต่อมามหาพรานบุญเป็นผู้ดูแลพระพุทธบาท
- 9. พวกลาว ละว้า เขมร หรือชาวป่าส่วนมากไหวพระพุทธบาทที่หลังคนไทย
- 10. คนเขาไปไหวพระพุทธบาทสระบุรีแล้วก็เคาะระฆังให้สนุกด้วย

จงเขียนวงกลมล้อมรอบตัวอักษรข้อที่ถูกที่สุด

- 11: รอยในพระพุทธบาทเรียกว่า
- ก. ลายมงคลรอยแปดชนิด
- ข. ลายนกรอยแปดชนิด
- ค. ลายหอยสังข์รอยแปดชนิด
- ง. ไม่ใช่ทั้ง 3 ข้อ

12. พระสงฆ์ไทยรู้อาณาจักรอยุธยาในประเทศไทย เพราะพระสงฆ์ชาติใดบอก
- พระสงฆ์ชาติลาว
 - พระสงฆ์ชาติเขมร
 - พระสงฆ์ชาติลังกา
 - พระสงฆ์ชาติพม่า
13. เรื่องราวเกี่ยวกับพระพุทธรูปที่สร้างขึ้นในแผ่นดินของ
- พระเจ้าอู่ทอง
 - เจ้าทรงธรรม
 - เจ้าตากสิน
 - พระพุทธรูปที่จุฬาลงกรณ์
14. พระบรมพุทธรูปที่ประดิษฐานอยู่ที่วัดสุทัศน์
- คันธนู
 - ไม้ฉาก
 - หน้าไม้
 - ปืน
15. พระบรมพุทธรูปที่ประดิษฐานอยู่ที่วัดสุทัศน์ได้รับคำสั่งจากพระเจ้าแผ่นดินให้ทำแท่นเป็น
- ขุนสังฆปริณายก
 - ขุนพิณตรี
 - ขุนสระบุรี
 - ขุนสังฆปริณายก
16. การก่อสร้างพระมณฑปและศาลาการเปรียญ เสร็จเรียบร้อยในระยะเวลา
- 5 ปี
 - 4 ปี

ค. 3 ปี

ง. 2 ปี

17. ในสมัยก่อน ชาวบ้านจะบอกประกาศให้คนทั่วไปทราบเรื่องการไปไหว้

พระพุทธบาท เพราะ

ก. ต้องทำตามรับสั่งพระเจ้าแผ่นดิน

ข. การเดินทางลำบากต้องรวมกันไปมาก ๆ

ค. คนทั่วไปไม่ชอบไปไหว้พระพุทธบาท

ง. ไม่ใช่ทั้ง 3 ข้อ

18. เทศกาลไหว้พระพุทธบาทสระบุรี เริ่มในเดือนอะไร

ก. เดือนสาม

ข. เดือนสี่

ค. เดือนห้า

ง. เดือนหก

19. พระพุทธบาทสระบุรีในปัจจุบันอยู่ภายในอะไร

ก. พระวิหาร

ข. พระมณฑป

ค. พระอุโบสถ

ง. ไม่ใช่ทั้ง 3 ข้อ

20. "ข้าขอยกที่ดินบริวารรอบพระพุทธบาทเป็นพุทธบูชาด้วย" เป็นคำพูดของ

ก. พระเจ้าแผ่นดินในสมัยที่พบรอยพระพุทธบาท

ข. เจ้าเมืองสระบุรี

ค. พระอานนต

ง. ไม่ใช่ทั้ง 3 ข้อ

สรุปบทเรียน : ให้นักเรียนรู้จักจำแนกว่าเป็นข้อความแสดงข้อเท็จจริงหรือเป็นความคิดเห็น
หรือเป็นตำนานที่เล่ากัน

ข้อความต่อไปนี้เป็น ข้อเท็จจริง หรือ เป็น ความคิดเห็น หรือเป็นเพียง เรื่องที่เล่ากันมา

ถ้าเป็น	<u>ข้อเท็จจริง</u>	ให้วงรอบอักษร	จ	ข้างหน้าคำถาม
ถ้าเป็น	<u>ความคิดเห็น</u>	ให้วงรอบอักษร	ค	ข้างหน้าคำถาม
ถ้าเป็น	<u>เรื่องที่เล่ากันมา</u>	ให้วงรอบอักษร	ด	ข้างหน้าคำถาม

- จ ค ด 21. สมัยกรุงศรีอยุธยา การคมนาคมจากกรุงศรีอยุธยาไปยังพระพุทธรบาท
สระบุรียังไม่สะดวก
- จ ค ด 22. น้ำในรอยพระพุทธรบาทสามารถใช้รักษาโรคผิวหนังได้
- จ ค ด 23. ผู้ใดเคาะระฆังบนพระพุทธรบาทสระบุรี หมดทุกใบ ตายไปแล้ว
จะได้ขึ้นสวรรค์
- จ ค ด 24. รอยพระพุทธรบาทเป็นสิ่งที่ทำให้เราระลึกถึงพระพุทธรคุณของ
พระพุทธรเจ้า
- จ ค ด 25. คนไทยควรนับถือศาสนาพุทธรทุกคน

ข้อทดสอบรายการวิทยุโรงเรียน วิชาสังคมศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เรื่อง หลุยส์ ปาสเตอร์

เวลา 20 นาที

จงเขียนเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่ถูก และเขียนเครื่องหมาย X หน้าข้อที่ผิด

- 1. หลุยส์ ปาสเตอร์ เป็นนักวิทยาศาสตร์ชาวอังกฤษ
- 2. หลังจากโจเซฟ ถูกสุนัขกัด พ่อของโจเซฟก็นำกลับบ้าน
- 3. ผู้ที่ถูกสุนัขกัดจะมีอาการคุดมคั่ง และถึงแก่ความตายในที่สุด
- 4. เซรัม ที่หลุยส์ ปาสเตอร์ ฉีดให้แก่โจเซฟนั้นเคยฉีดทดลองกับคนอื่นมาแล้ว
- 5. หลุยส์ ปาสเตอร์ ทำประโยชน์ให้แก่วงการแพทย์
- 6. หลุยส์ ปาสเตอร์ ไม่ได้ทำประโยชน์ให้แก่วงการอุตสาหกรรม
- 7. วิธีเก็บรักษามิววัสค เป็นผลงานที่ หลุยส์ ปาสเตอร์ ได้ค้นพบ
- 8. หลุยส์ ปาสเตอร์ ไม่ชอบงานอาชีพครู
- 9. โจเซฟ ได้ชื่อว่าเป็นเด็กคนสุดท้ายที่ได้รับการทดลองรักษาโรคพิษสุนัขบ้า
- 10. หลุยส์ ปาสเตอร์ ทำการค้นคว้าเกี่ยวกับวิธีป้องกันรักษาโรคระบาดสัตว์ที่
ลอนดอน ประเทศอังกฤษ

จงเขียนวงกลมล้อมรอบตัวอักษรข้อที่ถูกที่สุด

11. เหตุที่โจเซฟ ถูกสุนัขกัด เพราะ
- ก. โจเซฟใช้ไม้ไล่ตีสุนัข
- ข. สุนัขไล่กัดโจเซฟ และโจเซฟหลบหลีกไม่ทัน
- ค. โจเซฟ ไซกอนหินขวางสุนัข
- ง. ไม่ใช่ทั้ง 3 ข้อ

12. คนที่ช่วย โจเซฟ ไทรอคพ้นจากการทำร้ายของสุนัข ชื่อ
- ก. บีแอร์
 - ข. บีแตร
 - ค. ซินแอร์
 - ง. หลุยส์ ปาสเตอร์
13. หลุยส์ ปาสเตอร์ พักอาศัยและค้นคว้าผลงานอยู่ที่เมือง
- ก. ลอนดอน
 - ข. นีวออร์ก
 - ค. ปารีส
 - ง. ทั้ง 3 ซอรวมกัน
14. บิดาของ หลุยส์ ปาสเตอร์ มีอาชีพเป็น
- ก. ช่างทำรองเท้า
 - ข. ช่างเย็บหนัง
 - ค. ช่างฟอกหนัง
 - ง. ไม่ใช่ทั้ง 3 ข้อ
15. ผลงานชิ้นแรกที่ หลุยส์ ปาสเตอร์ คิดค้นได้สำเร็จ คือ
- ก. การทดลองวิธีทำลายเชื้อโรคในเหล้าองุ่น
 - ข. การทดลองเรื่องผลึก
 - ค. การทดลองเกี่ยวกับความกดดันของอากาศ
 - ง. การทดลองเกี่ยวกับป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า
16. หลุยส์ ปาสเตอร์ มีชื่อเสียงและประสบความสำเร็จแพร่หลายไปทั่วโลก เพราะการทดลองเกี่ยวกับ

- ก. การป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า
 - ข. การป้องกันโรคไข้วสัน
 - ค. การป้องกันไข้วรากสาคนอย
 - ง. การป้องกันโรคบิด
17. "สถานปาสเตอร์" ในประเทศไทย คอมาเปลี่ยนชื่อเป็น
- ก. ศูนย์บริจาคโลหิต
 - ข. สภาภาษาชาติไทย
 - ค. สถานเสาวภา
 - ง. โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ
18. โรคกลัวน้ำ มีสาเหตุเนื่องมาจาก
- ก. พิษของไข้วสัน
 - ข. พิษของสุนัขบ้า
 - ค. พิษของไข้วหัดใหญ่
 - ง. พิษของไข้วทรพิษ
19. คำที่เขียนถูกตอง คือ
- ก. บันพิท
 - ข. บันพิท
 - ค. บัญพิท
 - ง. บันคิต
20. เมื่อเราพบสุนัขบ้า สิ่งแรกที่เราควรจะทำ คือ
- ก. บอกให้บุคคลที่อยู่ใกล้เคียงระวังตัว
 - ข. ไล่มัน
 - ค. เคนหนีไป
 - ง. หากรงใส่สุนัขไว้

สรุปบทเรียน : ใ้ให้นักเรียนรู้จักใช้ความคิดที่ได้จากการเรียน พิจารณาหาเหตุผลที่ถูกต้อง

ข้อความต่อไปนี้ เป็น ข้อเท็จจริง หรือเป็นเพียง ความคิดเห็น ถ้าเป็นข้อเท็จจริงให้วงรอบอักษร จ ข้างหน้าคำถาม ถ้าเป็น ความคิดเห็น ให้วงรอบอักษร

ค

- จ ค 21. คนที่มีนิสัยรักงาน ไม่จำเป็นต้องได้รับการสอน
- จ ค 22. หลุยส์ ปาสเตอร์ มีความสามารถมาก เพราะใช้เวลาศึกษาค้นคว้านาน
- จ ค 23. คนที่เป็นนายแพทย์ยอมมีชื่อเสียง
- จ ค 24. การช่วยเหลือบุคคลที่กำลังตกอยู่ในระหว่างอันตราย เพื่อให้ได้เหรียญกล้าหาญ
- จ ค 25. ถ้านักเรียนมีความขยันขันแข็งในการศึกษาเล่าเรียนจะสอบไล่ได้เสมอ

ข้อทดสอบรายการวิทยุโรงเรียน วิชาสังคมศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เรื่อง การค้าขาย

เวลา 20 นาที

จงเขียนเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่ถูก และเขียนเครื่องหมาย X หน้าข้อที่ผิด

- 1. นายเชษฐา เริ่มทำการค้าขายด้วยทุน 30 บาท
- 2. นายเชษฐา ทำการค้าขายมาแล้ว 20 ปี
- 3. วินัยออกจากโรงเรียนเมื่อเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
- 4. วินัยมีพี่ 1 คน น้อง 3 คน
- 5. ชรินทร์ อายุ 12 ปี
- 6. วินัยกับชรินทร์ มีฐานะความเป็นอยู่คล้ายกัน
- 7. พ่อค้าหยุดขายของวันเสาร์ และวันอาทิตย์
- 8. วินัยมาพักที่บ้านชรินทร์
- 9. วินัยทนความลำบากไม่ได้
- 10. วินัยกับชรินทร์ ไม่เคยเรียนอยู่ชั้นเดียวกัน

จงเขียนวงกลมล้อมรอบตัวอักษรที่ถูกที่สุด

11. นายเชษฐาเริ่มทำการค้าขายครั้งแรกโดยขาย
- ก. มงหมอน
- ข. ผา
- ค. เสื้อ
- ง. รองเท้า
12. พ่อของวินัยมีอาชีพเป็น
- ก. พ่อค้า

- ข. ตำรวจ
ค. คนงาน
ง. ทหาร
13. วินัยอยากทำงานค้าขาย เพราะ
ก. พ่อแม่ของเขายากจน
ข. อยากเป็นพ่อค้า
ค. ไม่ชอบเรียนหนังสือ
ง. ไม่ใช่ทั้ง 3 ข้อ
14. ผ้า 100 พับ ๆ ละ 50 บาท หลาละ 35 บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้นเท่าไร
ก. หนึ่งแสนเจ็ดหมื่นห้าพันบาท
ข. สองแสนเจ็ดหมื่นห้าพันบาท
ค. หนึ่งแสนหกหมื่นห้าพันบาท
ง. สองแสนหกหมื่นห้าพันบาท
15. วินัยมาพักอยู่กับชรินทร์ เพราะ
ก. วินัยไม่อยากอยู่กับพ่อแม่
ข. วินัยอยากอยู่กับลูกชายนายเชษฐา
ค. การเดินทางไม่สะดวก
ง. วินัยเบื่อบ้านของตนเอง
16. นายเชษฐารับ วินัย ไว้ทำงานเพราะ
ก. จ่ายค่าจ้างให้วินัยถูก
ข. ความขยันขันแข็งของวินัย
ค. เป็นเพื่อนของลูกชาย
ง. เป็นการทดลองความสามารถขั้นแรก

17. ที่วินัย พุกกับนายเชษฐาว่า "ผมชอบทำงานทุกประเภทที่ผมสามารถทำได้"
หมายความว่า

- ก. วินัยเป็นคนหนักเอาเบาสู
- ข. วินัยชอบทำงานหลาย ๆ อย่าง
- ค. วินัยชอบทำงานที่ง่าย ๆ
- ง. ไม่ใช่ทั้ง 3 ข้อ

18. นายเชษฐา ค้าขายร่ำรวยมาได้ เพราะ

- ก. รู้จักเก็บออมผลกำไรไว้ขยายงาน
- ข. กิจการกำไรใหญ่โตขึ้น
- ค. ผลกำไรเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ
- ง. มีคนช่วยดำเนินกิจการมากขึ้น

19. วินัยนั่งรวมโต๊ะ กับผู้ใหญ่โดยไม่ประหม่า เพราะ

- ก. วินัยไม่ได้นึกถึงมารยาทในเรื่องนี้
- ข. วินัยคอยชำเลืองดูเพื่อนและทำตาม
- ค. วินัยเคยรับประทานรวมโต๊ะกับผู้ใหญ่เสมอ
- ง. ไม่ใช่ทั้ง 3 ข้อ

20. งานในบริษัทของนายเชษฐา เป็นงานประเภท

- ก. งานเบา
- ข. งานหนัก
- ค. มีทั้งงานเบาและงานหนัก
- ง. ไม่ใช่ทั้ง 3 ข้อ

สรุปทเรียน : ให้นักเรียนใช้ความคิดที่ได้จากการเรียนที่จรรยาหาเหตุผลที่ถูกต้อง

จงเขียนเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่ถูก และเขียนเครื่องหมาย × หน้าข้อที่ผิด

- 21. ถ้ารู้ว่าเพื่อนประสบความทุกข์ สิ่งที่นักเรียนควรทำ คือ ชักถามเพื่อนและช่วยเหลือถ้าสามารถทำได้
- 22. ถ้าเพื่อนขอร้องให้ช่วยเหลือทำความสะอาดโรงเรียนควรปฏิเสธทันที เพื่อให้เพื่อนหักทำเอง
- 23. ควรรับประทานอาหารควยชอบเสมอ
- 24. เมื่อพบญาติผู้ใหญ่ควรจะกราบ 3 ครั้ง แล้วพูดคุยควย
- 25. เป็นนักเรียนมีหน้าที่เรียนหนังสืออย่างเดียวไม่จำเป็นต้องช่วยพ่อแม่ทำงานที่บ้าน

การวิเคราะห์หาความเชื่อถือได้ของข้อสอบ¹ และความยากง่ายของข้อคำถาม
ในการทดสอบความเข้าใจเกี่ยวกับบทเรียน

$$D_i = \frac{R_h + R_l}{N_h + N_l}$$

$$V_i = \frac{R_h - R_l}{N_h}$$

- D_i = คำนีความยากง่ายของข้อคำถาม (Difficulty Index) จะมีค่าตั้งแต่ 0 (ยากที่สุด) จนถึง 1 (ง่ายที่สุด)
- V_i = คำนีความเชื่อถือได้ (Validity Index) หรืออำนาจจำแนกคนเก่งและไม่เก่งออกจากกัน จะมีค่า 0 (แยกได้น้อยที่สุด) ถึง 1 (แยกได้มากที่สุด)
- R_h = จำนวนคนที่ตอบข้อคำถามได้ถูกต้องในกลุ่มคนได้คะแนนสูง
- R_l = จำนวนคนที่ตอบข้อคำถามได้ถูกต้องในกลุ่มคนได้คะแนนต่ำ
- N_h = จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มคนได้คะแนนสูง คิดเป็น 50% ของจำนวนผู้ตอบทั้งหมด (ใช้ 50% เพราะมีประชากรน้อยกว่า 80 คน)
- N_l = จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มคนได้คะแนนต่ำ คิดเป็น 50% ของจำนวนผู้ตอบทั้งหมด (ใช้ 50% เพราะมีประชากรน้อยกว่า 80 คน)

¹ Henry E. Garrett, op.cit., pp.219-225.

ตาราง 1: การวิเคราะห์อันดับของข้อทดสอบเรื่องการประเมินรูปร่างของตัว

ข้อ จำนวน	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
R_h	8	7	5	8	8	8	8	9	9	4	8	8	7	7	4	5	7	8	8	8	7	9	10	9	9
R_l	4	5	2	4	4	3	3	3	5	2	4	2	2	3	1	3	5	3	4	3	4	3	3	3	2
$R_h - R_l$	4	2	3	4	4	5	5	6	4	2	4	6	5	4	3	2	2	5	4	5	3	6	7	6	7
$R_h + R_l$	12	12	7	12	12	11	11	12	14	6	12	10	9	10	5	8	12	11	12	11	11	12	13	12	11
D_i	.60	.60	.35	.60	.60	.55	.55	.60	.70	.30	.60	.50	.45	.50	.25	.40	.60	.55	.60	.55	.55	.60	.65	.60	.55
V_i	.4	.2	.3	.4	.4	.5	.5	.6	.4	.2	.4	.6	.5	.4	.3	.2	.2	.5	.4	.5	.3	.6	.7	.6	.7

จากตาราง 1 จะเห็นว่าข้อทดสอบจะมีลำดับความยากง่ายแตกต่างกัน คือ ตั้งแต่ข้อง่าย (.70) จนถึงข้อยาก (.25) ข้อทดสอบอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และมีอำนาจจำแนกปานกลาง นอกจากข้อ 8, 12, 22, 23, 24, 25 (.6 และ .7) ที่มีอำนาจจำแนกสูง

ตาราง 2 การวิเคราะห์ผลของข้อทดสอบ เรื่อง พระพุทธบาทสระบุรี

ข้อที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	
จำนวน																										
R_h	8	9	5	7	7	7	8	8	8	8	4	5	8	9	7	8	5	6	6	7	9	8	8	8	9	
R_l	2	2	1	4	2	3	3	5	4	3	1	1	5	2	2	4	2	2	3	4	4	2	3	4	2	
$R_h - R_l$	6	7	4	3	5	4	5	3	4	5	3	4	3	7	5	4	3	4	3	3	5	6	5	4	7	
$R_h + R_l$	10	11	6	11	9	10	11	13	12	11	5	6	13	11	9	12	7	8	9	11	13	10	11	12	11	
D_i	.50	.55	.30	.55	.45	.50	.55	.65	.60	.55	.25	.30	.65	.55	.45	.60	.35	.40	.45	.55	.65	.50	.55	.60	.55	
V_i	.6	.7	.4	.3	.5	.4	.5	.3	.4	.5	.3	.4	.3	.7	.5	.4	.3	.4	.3	.3	.5	.6	.5	.4	.7	

จากตาราง 2 จะเห็นว่าข้อทดสอบจะมีลำดับความยากง่ายแตกต่างกัน คือ ตั้งแต่ง่าย (.65) จนถึงยาก (.25) และมีอำนาจจำแนกของข้อทดสอบอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง นอกจากข้อ 1, 2, 14, 22, 25 ที่มีอำนาจจำแนกสูง (.6 และ .7)

ตาราง 3 การวิเคราะห์ผลของข้อทดสอบเรื่อง หลุยส์ ปาสเตอร์

ข้อที่ จำนวน	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
R_h	5	7	6	5	8	9	7	4	8	7	4	9	9	7	7	8	7	8	8	8	8	5	9	6	8
R_l	2	4	2	3	5	2	2	1	5	1	2	2	3	3	5	5	2	2	4	3	3	3	2	2	1
$R_h - R_l$	3	3	4	2	3	7	5	3	3	6	2	7	6	4	2	3	5	6	4	5	5	2	7	4	7
$R_h + R_l$	7	11	8	8	13	11	9	5	13	8	6	11	12	10	12	13	9	10	12	11	11	8	11	8	9
D_i	.35	.55	.40	.40	.65	.55	.45	.25	.65	.40	.30	.55	.60	.50	.60	.65	.45	.50	.60	.55	.55	.40	.55	.40	.45
V_i	.3	.3	.4	.2	.3	.7	.5	.3	.3	.6	.2	.7	.6	.4	.2	.3	.5	.6	.4	.5	.5	.2	.7	.4	.7

จากตาราง 3 จะเห็นว่าข้อทดสอบจะมีลำดับความยากง่ายแตกต่างกัน คือ ตั้งแต่ง่าย (.65) จนถึงยาก (.25) และมีอำนาจจำแนกปานกลาง นอกจากข้อ 6, 10, 12, 18, 23, 25 ที่มีอำนาจจำแนกสูง (.6 และ .7)

ตาราง 4 การวิเคราะห์ผลของข้อทดสอบเรื่อง คำชาย

ข้อที่ จำนวน	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
R_h	6	8	3	7	8	8	9	6	7	3	7	6	8	3	6	4	9	9	7	5	7	9	7	4	7
R_l	3	2	1	3	2	2	2	2	2	1	3	3	3	1	3	2	6	2	4	2	3	2	3	2	3
$R_h - R_l$	3	6	2	4	6	6	7	4	5	2	4	3	5	2	3	2	3	7	3	3	4	7	4	2	4
$R_h + R_l$	9	10	4	10	10	10	11	8	9	4	10	9	11	4	9	6	15	11	11	7	10	11	10	6	10
D_i	.45	.50	.20	.50	.50	.50	.55	.40	.45	.20	.50	.45	.55	.20	.45	.30	.75	.55	.55	.35	.50	.55	.50	.30	.50
V_i	.3	.6	.2	.4	.6	.6	.7	.4	.5	.2	.4	.3	.5	.2	.3	.2	.3	.7	.3	.3	.4	.7	.4	.2	.4

จากตาราง 4 จะเห็นว่าข้อทดสอบจะมีลำดับความยากง่ายแตกต่างกัน คือ ตั้งแต่ข้อ (1) ถึงข้อ (25) จนถึงข้อ (20) ข้อทดสอบอยู่ในเกณฑ์ง่ายและมีอำนาจจำแนกปานกลางมาก นอกจากข้อ 2, 5, 6, 7, 18, 21 ที่มีอำนาจจำแนกสูง (.6 และ .7)

ภาคผนวก ง.

แสดงการหาสัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อถือได้ของข้อทดสอบ

แสดงการหาสัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อถือได้ของข้อทดสอบเรื่องการประดิษฐ์
ของซำรวาย โดยใช้สูตรของคูเคอร์ ริชาร์ดสัน 21 (Kuder Richardson 21)²
ซึ่งมีสูตรในการคำนวณ ดังนี้

$$r_{KR_{21}} = 1 - \frac{M(K - M)}{Ks^2}$$

$$r_{KR_{21}} = \text{สัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อถือได้}$$

$$K = \text{จำนวนข้อ}$$

$$M = \text{มัธยิมเลขคณิต}$$

$$S = \text{ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน}$$

$$r_{KR_{21}} = 1 - \frac{18.737(25 - 18.737)}{25(3.570)^2}$$

$$= 1 - \frac{117.349}{318.600}$$

$$= .632$$

² Norman E. Gronlund, op.cit., pp.95-97.

แสดงการหาสัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อถือได้ของข้อทดสอบ เรื่องพระพุทธรูป
 สระบุรี โดยใช้สูตรของ คูเคอร์ ริชาร์ดสัน 21 (Kuder Richardson 21) ซึ่งมีสูตร
 ในการคำนวณ ดังนี้

$$r_{KR_{21}} = 1 - \frac{M(K - M)}{Ks^2}$$

$$r_{KR_{21}} = \text{สัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อถือได้}$$

$$K = \text{จำนวนข้อ}$$

$$M = \text{มัธยิมเลขคณิต}$$

$$S = \text{ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน}$$

$$r_{KR_{21}} = 1 - \frac{18.650(25 - 18.650)}{25(3.579)^2}$$

$$= 1 - \frac{118.427}{320.225}$$

$$= .631$$

แสดงการหาสัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อถือได้ของข้อทดสอบ เรื่อง หลุยส์ ปาสเตอร์
โดยใช้สูตร คูเคอร์ ริชาร์ดสัน 21 (Kuder Richardson 21) ซึ่งมีสูตรในการคำนวณ
ดังนี้

$$r_{KR_{21}} = 1 - \frac{M(K - M)}{KS^2}$$

$$r_{KR_{21}} = \text{สัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อถือได้}$$

$$K = \text{จำนวนข้อ}$$

$$M = \text{มัธยิมเลขคณิต}$$

$$S = \text{ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน}$$

$$r_{KR_{21}} = 1 - \frac{18.487(25 - 18.487)}{25(7.932)^2}$$

$$= 1 - \frac{120.405}{1572.900}$$

$$= .924$$

แสดงการหาสัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อถือได้ของข้อทดสอบ เรื่อง ค่าขาย
โดยใช้สูตรของ คูเคอร์ ริชาร์ดสัน 21 (Kuder Richardson 21) ซึ่งมีสูตรในการ
คำนวณ ดังนี้

$$r_{KR_{21}} = 1 - \frac{M(K - M)}{Ks^2}$$

$$r_{KR_{21}} = \text{สัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อถือได้}$$

$$K = \text{จำนวนข้อ}$$

$$M = \text{มัธยิมเลขคณิต}$$

$$S = \text{ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน}$$

$$r_{KR_{21}} = 1 - \frac{18.73(25 - 18.73)}{25(7.26)^2}$$

$$= 1 - \frac{117.437}{1317.50}$$

$$= .91$$

ภาคผนวก จ.

แสดงการทดสอบความมีนัยสำคัญของคะแนนเฉลี่ยวิชาสังคมศึกษา

การทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของมัธยิมเลขคณิตของวิชาสังคมศึกษา เรื่องการประดิษฐ์ของชำร่วย ระหว่างกลุ่มที่โชทัศน์วัสดุสัมพันธ์กับเนื้อหาของบทเรียน กับกลุ่มที่ไม่โชทัศน์วัสดุสัมพันธ์กับเนื้อหาของบทเรียน

$$H_0 : M_1 = M_2$$

$$\bar{d} = \frac{\sum d}{N}$$

$$\bar{d} = \text{มัธยิมเลขคณิตของผลต่างของนักเรียนแต่ละคู่}$$

$$\sum d = \text{ผลรวมของคะแนนของผลต่างเรื่องการประดิษฐ์ของชำร่วยของนักเรียนแต่ละคู่}$$

$$N = \text{จำนวนคู่}$$

$$\sum d = 192 \quad \sum d^2 = 2002, \quad N = 160$$

$$\bar{d} = \frac{192}{160} = 1.20$$

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่าง

$$S.D.d = \sqrt{\frac{\sum d^2}{N} - \left[\frac{\sum d}{N}\right]^2}$$

$$= \sqrt{\frac{2002}{160} - 1.44}$$

$$= 3.32$$

ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของผลต่างระหว่างมัธยฐานเลขคณิต

$$\begin{aligned}
 \sigma_{\bar{d}} &= \frac{S.D. \cdot d}{\sqrt{N - 1}} \\
 &= \frac{3.32}{\sqrt{160 - 1}} \\
 &= \frac{3.32}{12.609} \\
 &= 0.263
 \end{aligned}$$

$$z = \frac{\bar{d}}{\sigma_{\bar{d}}} = \frac{1.20}{0.263} = 4.562$$

มีนัยสำคัญที่ระดับ .0001

การทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของมัธยิมเลขคณิตของวิชาสังคมศึกษา เรื่อง พระพุทธบาทสระบุรี ระหว่างกลุ่มที่ใช้ทัศนวัสดุสัมพันธ์กับเนื้อหาของบทเรียน กับกลุ่มที่ไม่ใช้ทัศนวัสดุสัมพันธ์กับเนื้อหาของบทเรียน

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2$$

$$\bar{d} = \frac{\sum d}{N}$$

$$\bar{d} = \text{มัธยิมเลขคณิตของผลต่างของนักเรียนแต่ละคู่}$$

$$\sum d = \text{ผลรวมของคะแนนของผลต่าง เรื่องพระพุทธบาทสระบุรี ของนักเรียนแต่ละคู่}$$

$$N = \text{จำนวนคู่}$$

$$\sum d = 186, \quad \sum d^2 = 1994, \quad N = 160$$

$$\bar{d} = \frac{186}{160} = 1.162$$

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่าง

$$S.D.d = \sqrt{\frac{\sum d^2}{N} - \left[\frac{\sum d}{N}\right]^2}$$

$$= \sqrt{\frac{1994}{160} - 1.35}$$

$$= 3.180$$

ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของผลต่าง

$$\sigma_{\bar{d}} = \frac{S.D._d}{\sqrt{N - 1}}$$

$$= \frac{3.180}{\sqrt{160 - 1}}$$

$$= \frac{3.180}{12.609}$$

$$= 0.252$$

$$= 0.252$$

$$z = \frac{\bar{d}}{\sigma_{\bar{d}}} = \frac{1.162}{0.252} = 4.611$$

มีนัยสำคัญที่ระดับ .0001

การทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของมัธยิมเลขคณิตของวิชาสังคมศึกษา เรื่อง หดุษต์ ปาสเตอร์ ระหว่างกลุ่มที่ใช้ทัศนวัสดุสัมพันธ์กับเนื้อหาของบทเรียน กับกลุ่มที่ไม่ใช้ทัศนวัสดุสัมพันธ์กับเนื้อหาของบทเรียน

$$H_0 : M_1 = M_2$$

$$\bar{d} = \frac{\sum d}{N}$$

$$\bar{d} = \text{มัธยิมเลขคณิตของผลต่างของนักเรียนแต่ละคู่}$$

$$\sum d = \text{ผลรวมของคะแนนของผลต่างเรื่อง หดุษต์ ปาสเตอร์ของนักเรียนแต่ละคู่}$$

$$N = \text{จำนวนคู่}$$

$$\sum d = 190, \quad \sum d^2 = 1204, \quad N = 160$$

$$\bar{d} = \frac{190}{160} = 1.187$$

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่าง

$$\begin{aligned} S.D. d &= \sqrt{\frac{\sum d^2}{N} - \left[\frac{\sum d}{N}\right]^2} \\ &= \sqrt{\frac{1204}{160} - 1.408} \\ &= 3.693 \end{aligned}$$

ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของผลต่าง

$$\begin{aligned} \sigma_{\bar{d}} &= \frac{S.D._d}{\sqrt{N-1}} \\ &= \frac{3.693}{\sqrt{160-1}} \\ &= \frac{3.693}{12.609} \\ &= 0.292 \end{aligned}$$

$$z = \frac{\bar{d}}{\sigma_{\bar{d}}} = \frac{1.187}{0.292} = 4.065$$

มีนัยสำคัญที่ระดับ .0001

การทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของมัธยิมเลขคณิตของวิชาสังคมศึกษา เรื่อง ค่าขาย ระหว่างกลุ่มที่ใช่ทัศนวัสดุสัมพันธ์กับเนื้อหาของบทเรียน กับกลุ่มที่ไม่ใช่ทัศนวัสดุสัมพันธ์กับเนื้อหาของบทเรียน

$$H_0 : M_1 = M_2$$

$$\bar{d} = \frac{\sum d}{N}$$

$$\bar{d} = \text{มัธยิมเลขคณิตของผลต่างของนักเรียนแต่ละคู่}$$

$$\sum d = \text{ผลรวมของคะแนนของผลต่างเรื่อง การค้าขายของนักเรียนแต่ละคู่}$$

$$N = \text{จำนวนคู่}$$

$$\sum d = 184, \quad \sum d^2 = 1192, \quad N = 160$$

$$\bar{d} = \frac{184}{160} = 1.150$$

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่าง

$$S.D.d = \sqrt{\frac{\sum d^2}{N} - \left[\frac{\sum d}{N}\right]^2}$$

$$= \sqrt{\frac{1192}{160} - 1.324}$$

$$= 2.475$$

ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของผลต่างระหว่างมัธยฐานเลขคณิต

$$\begin{aligned} \sigma_{\bar{d}} &= \frac{S.D. \bar{d}}{\sqrt{N - 1}} \\ &= \frac{2.475}{\sqrt{160 - 1}} \\ &= \frac{2.475}{12.609} \\ &= 0.196 \end{aligned}$$

$$3 = \frac{\bar{d}}{\sigma_{\bar{d}}} = \frac{1.150}{0.196} = 5.867$$

มีนัยสำคัญที่ระดับ .0001

ประวัติของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวอรุณ พระเคโซ

วุฒิการศึกษา สำเร็จการศึกษาปริญญาครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหา-
วิทยาลัย พ.ศ. 2509

ตำแหน่งหน้าที่ ค่ำรงตำแหน่งอาจารย์ฝ่ายสามัญศึกษา วิทยาลัยครูนาฏศิลป์ กรมศิลปากร

ในการทำการศึกษาเรื่อง "การใช้ทัศนวัสดุประกอบการวิทยุ
โรงเรียนในการสอนวิชาสังคมศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5" นี้
ได้รับทุนอุดหนุนจากบัณฑิตวิทยาลัยเป็นจำนวนเงิน 2,000 บาท

